

Theoretical Explanation of Polycentric Compact City Structure to Create a Sustainable Urban form

Mahmoud Arvin*

PhD in Geography and Urban Planning, Faculty of Geography, University of Tehran, Iran.

Ahmad Pourahmad

Professor of Geography and Urban Planning, Faculty of Geography, Tehran University, Iran

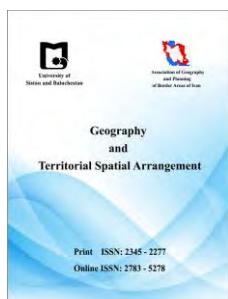

Arvin, M & Pourahmad. (2021). [Theoretical Explanation of Polycentric Compact City Structure to Create a Sustainable Urban form]. *Geography and Territorial Spatial Arrangement*, 11 (41), 253-286.

doi <http://dx.doi.org/10.22111/GAIJ.2021.6660>

Article type:
Research Article

Received: 16/01/2021
Revised: 20/02/2021
Accepted: 07/06/2021

Keywords:

Urban Structure,
Urban Sustainable
Development, Sprawl,
Compact City, of
Polycentric Structure.

ABSTRACT

The spatial structure of cities has changed a lot after technological changes and population growth and they have shifted from a monocentric compact city structure to an extended and scattered structure that poses many challenges and they have made human life and well-being difficult. Efforts to achieve a sustainable urban structure and form intensified after the second half of the twentieth century and solutions such as smart growth, urbanism, infill development, and a compact city are offered. Following the process of changing the structure of cities, the structure of polycentric city has become apparent in large cities. The formation of a polycentric structure in large cities is inevitable. Therefore, in order to increase sustainability in the urban form and achieve sustainable urban development, it is necessary to combine the polycentric city structure with previous approaches such as the compact city. The main purpose of the research is to explain theoretically the approach of polycentric compact city structure within the framework of urban planning theories. In this study, using the review method of studies related to urban sprawl, compact city and polycentric structure, the theoretical framework of combining compact and polycentric structures was explained. The research results suggest that a compact city with several indicators such as increasing density, strengthening public transport, increasing mixed land use, facilitating service delivery, reducing the distance between home and work, intensification and infill are proposed as the last structure to achieve sustainable urban development. Polycentric compact city approach takes advantage from the three structures of sprawl, compact city and polycentric city to achieve a sustainable city form.

© the Author(s).

Publisher: University of Sistan and Baluchestan

Extended Abstract

1- Introduction

The spatial structure of cities has changed a lot after technological changes and population growth and they have shifted from a monocentric compact city structure to an extended and scattered

structure that poses many challenges and they have made human life and well-being difficult. Efforts to achieve a sustainable urban structure and form intensified after the second half of the twentieth century and solutions such as smart growth, urbanism, infill development, and a compact city are offered. Following the process of changing the structure of cities, the structure of polycentric city has become apparent in large cities. The formation of a polycentric structure in large cities is inevitable. Therefore, in order to increase sustainability in the urban form and achieve sustainable urban

*Corresponding Author: Mahmoud Arvin

E-mail: arvin.mahmood@ut.ac.ir

development, it is necessary to combine the polycentric city structure with previous approaches such as the compact city.

2- Material and Methods

The main purpose of this research is to theoretically explain the pattern of polycentric compact city structure in the framework of urban planning theories. The method of this research is qualitative and is based on the study of studies in the fields of urban sprawl, compact city and multicore structure. In order to explain the purpose of the article, the documentary and library method has been used by reviewing the articles. The study process in this research is that first the issue of sprawl is expressed as an important issue in the field of urban planning, then the concept and characteristics of compact city as a coping approach with sprawl and in the last part the link between compact city and polycentric structure is presented. Finally, the polycentric compact city model has been proposed as a last solution to deal with sprawl.

3- Result and Discussion

The residence and employment components of compact monocentric city structure simultaneously or one of them influenced by many factors and mechanisms in the political, economic, administrative, legal, physical and spatial, environmental and social dispersed widely. And a sprawl and widespread urban structure is formed. In the sprawl structure, the dominant and old core(CBD) of the city continues to serve the whole city and has the most travel attraction from all over the city, or in addition to the old core, sub-center (housing, employment, services) are formed in the city. If the structure of the city remains monocentric sprawl structure, urban challenges and issues such as increased travel costs, pollution, and traffic congestion will increase and if it is formed as a polycentric sprawl structure, issues such as low density in areas among inter-center, the presence of vacant lands, abandoned and worn lands in urban areas, single-use lands, zoning, leapfrog development, extensive commercial strip development, marginalization expansion and Slums, land use segregation, and low-density housing development also make this structure inefficient. Since the compact city has been proposed to deal with the structure of the urban sprawl, the principles of this theory are combined with the structure of the polycentric city and form the structure of the polycentric compact city. The implementation of the principles of compact city in the structure of a large polycentric city exacerbates the existing problems due to the increase in population density and

construction density Therefore, it is necessary to design and build new cores. These cores use infill development (use of vacant lands, increase in construction) and mixed use.

Increasing the density in a polycentric compact city is possible by strengthening the employment centers, increasing the population and creating corridors. Simultaneously with the creation of new cores and the strengthening of existing cores, compaction, intensification and density will take place in other areas of the city, and vacant lands, worn-out and inefficient tissues will be used within the city, and building density will increase. The polycentric compact city approach uses three sprawl structure, the compact city and the polycentric structure to achieve a sustainable city form. Cities with sprawl features can increase compaction by creating and strengthening centers. In a polycentric and compact city, indicators such as reduced pollution, reduced traffic, increased pedestrian access, affordable housing, efficient public transportation, mix land use, increased density, intensification, economies of scale, and reduced energy consumption are pursued. Therefore, the combination of two compact and polycentric structures accelerates and strengthens the achievement of these indicators.

4- Conclusion

How to apply the polycentric compact city model can be expressed as follows; if the structure of large cities and metropolises is formed compact monocentric, it is necessary to add a polycentric structure to the form of the city; If the city structure is sprawl polycentric city structure, it is necessary for the compact city to be associated with a polycentric structure, and if it is a sprawl monocentric structure, a polycentric compact city should be used. In order to implement the polycentric compact city model, six major policies have been proposed, including urban growth within existing boundaries, reducing urban sprawl, diversification of the living environment, sustainable transportation, building and strengthening center. Each of these policies also has its own strategies. Creating and strengthening sub-centers to achieve the desired urban structure in the city is done using the principles of compact city (construction density, population density, mix landuse, public transportation). In addition to this policy, there will be sustainable transport, infill development, and control of sprawl, which will facilitate the implementation of the compact city. Implementation of these policies and strategies brings good results in the dimensions of sustainable urban development (social, economic, environmental) and physical. Strategies such as regeneration of worn-out textures,

transfer of incompatible land uses, and development of vacant lands will cause positive consequences in the physical dimension such as resilience, physical integrity, and high degree of access. This polycentric compact city structure can also be used in master plans and urban plans and other large cities. In the end, he said that the confirmation of the polycentric compact city requires empirical research, but what is clear is that the last approach in the urban structure is the polycentric compact city approach.

Keywords: Urban Structure, Urban Sustainable Development, Sprawl, Compact City, of Polycentric Structure.

5- References (Persian)

Lotfi, S; Shahabi Shahmiri, M (2016) Changing the pattern of urbanization from a single-central-hierarchical urban structure to multi-center network structures, space planning and planning, Volume 20, Number 1, pp. 267-241.

<https://hmsp.modares.ac.ir/article-21-3542-fa.html>

Meshkini, A, Zanganeh, A, Mahdenjad, (2014) An Introduction to Urban sprawl (Creep), Tarbiat Moallem, Tehran, First Edition.

Razeqi, H; Ziari, K and Saeedi Rezvani, N (2011), "monocentric and polycentric model of city and metropolis, from theory to practice; Case Study: Karaj City ", Geographical Research Quarterly, Kharazmi University, Volume 26, Number 3, Serial Number 102.

<https://ensani.ir/fa/article/313914/%D9%85%D8%AF%D9%84-%D9%86%D8%AF%D9%87%D8%B3%D8%AA%D9%87-%D8%A7%DB%8C%D9%http://>

Rogers, L (2014) Towards an Urban Renaissance, translated by Mohammad Saeed Izadi, University of Tehran Press, first edition.

Soflabi, F & Manteghi, G (2010) Compact city, sustainable urban form, Shams monthly, No. 65-66, 22-15.

Tohidi, M (2015) Presenting the Optimal Model of Physical Development of Baneh City with Emphasis on Intermediate Development Indicators, Master Thesis in Geography and Urban Planning, Maragheh University, Supervisor: Houshang Sarvar.

<https://ganj.irandoc.ac.ir/#/articles/cd36e59a3a8a31e7606023dc30d91456>

6- References (English)

Abdullahi, S, & Pradhan, B. (2017). Compact City Modeling (Case Study of Kajang City, Malaysia). In Spatial Modeling and Assessment of Urban Form (pp. 225-265). Springer, Cham.

<https://opus.lib.uts.edu.au/handle/10453/126471>

Alford, G, & Whiteman, J. (2009). Macro-urban form and transport energy outcomes: Investigations for Melbourne. Road & Transport Research: A Journal of Australian and New Zealand Research and Practice, 18(1), 53.

https://www.australasiantransportresearchforum.org.au/sites/default/files/2008_Alford_Whiteman.pdf

Alonso, W. (1964). Location and land use. Toward a general theory of land rent. Location and land use. Toward a general theory of land rent.

https://www.hup.harvard.edu/catalog.php?isbn=978_0674730854

Alqhatani, M. (2014). Sustainable transport and urban form: modelling the shift from a monocentric private transport-oriented city to a polycentric public transport-oriented city.

<https://www.semanticscholar.org/paper/Sustainable-transport-and-urban-form%3A-modelling-the-Alqhatani/341e1aa7ecabb0b4bd817efc70f1bbc767c14e23>

ANABTAWI, S, DE VRIES, W. T., MASUM, F., ESPINOZA, J., & GRAEFEN, C. (2016). SCALING UP COMPACT CITY DEVELOPMENT STRATEGIES–A SOLUTION TO COPE WITH URBAN SPRAWL IN DEVELOPING COUNTRIES?.

https://www.researchgate.net/profile/Walter-De-Vries/publication/299087463_Scaling_up_compact_city_development_strategies_-A_solution_to_cope_with_urban_sprawl_in_developing_countries/links/56eeb1bc08aea35d5b9a05a8/Scaling-up-compact-city-development-strategies-A-solution-to-cope-with-urban-sprawl-in-developing-countries.pdf

Anas, A., Arnott, R., & Small, K. A. (1998). Urban spatial structure. Journal of economic literature, 36(3), 1426-1464.

https://www.jstor.org/stable/2564805?casa_token=L4A1ZvGOUp8AAAAA%3A4Z6uY4RyiLL_3NQkd_svZitvL9k52ko_eYgJNthgHBjjkfZmgmgsu_0G0YbeLioijFeeaAW3KEIU6TGHwF2jrECAibo7brHqFeHNzZmIo_9cIw8yq6eK&seq=1#metadata_info_tab_contents

- Angel, S., & Blei, A. M. (2016). The spatial structure of American cities: The great majority of workplaces are no longer in CBDs, employment sub-centers, or live-work communities. *Cities*, 51, 21-35.
- <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0264275115300238>
- Arribas-Bel, D., Nijkamp, P., & Scholten, H. (2011). Multidimensional urban sprawl in Europe: A self-organizing map approach. *Computers, Environment and Urban Systems*, 35(4), 263-275.
- https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0198971510000992?casa_token=Yj9LLNUv0KYA AAAA:YVTUIESBhcYhBNvXBW9Mes52L29mOHmX9gh6U1bn4eiy97Wmq4ILBh2sK2aCef5X0k9aTmcoeA
- Artmann, M., Kohler, M., Meinel, G., Gan, J., & Ijoia, I. C. (2017). How smart growth and green infrastructure can mutually support each other—A conceptual framework for compact and green cities. *Ecological Indicators*.
- <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S1470160X17304144>
- Bagheri, B., & Tousi, S. N. (2018). An explanation of urban sprawl phenomenon in Shiraz Metropolitan Area (SMA). *Cities*, 73, 71-90.
- <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0264275117305929>
- Banai, R., & DePriest, T. (2010). Urban Sprawl: Definitions, data, methods of measurement, and environmental consequences. *Education*, 2010.
- <http://www.jsedimensions.org/wordpress/content/urban-sprawl-definitions-data-methods-of-measurement-and-environmental-consequences-2014-12/>
- Bardhan, R., Kurisu, K., & Hanaki, K. (2015). Does compact urban forms relate to good quality of life in high density cities of India? Case of Kolkata. *Cities*, 48, 55-65.
- <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S026427511500089X>
- Bhatta, B. (2012). Urban growth analysis and remote sensing: a case study of Kolkata, India 1980–2010. Springer Science & Business Media.
- [https://books.google.com/books?hl=en&lr=&id=07Mzaw0u-8EC&oi=fnd&pg=PR11&dq=26.%09Fujita,+M.+Krugman,+P.+R.,+%26+Venables,+A.+\(1999\).+The+spatial+economy:+Cities,+regions,+and+international+trade.+MIT+press.&ots=LK3Zcn1K6K&sig=_4sQvnqPoMtwsZUe0dzOErbkmCI#v=onepage&q=26.%09Fujita%2C%20M.%2C%20Krugman%2C%20P.%20R.%2C%20%20%20Venables%2C%20A.%20\(1999\).%20The%20spatial%20economy%3A%20Cities%2C%20regions%2C%20and%20international%20trade.%20MIT%20press.&f=false](https://books.google.com/books?hl=en&lr=&id=07Mzaw0u-8EC&oi=fnd&pg=PR11&dq=26.%09Fujita,+M.+Krugman,+P.+R.,+%26+Venables,+A.+(1999).+The+spatial+economy:+Cities,+regions,+and+international+trade.+MIT+press.&ots=LK3Zcn1K6K&sig=_4sQvnqPoMtwsZUe0dzOErbkmCI#v=onepage&q=26.%09Fujita%2C%20M.%2C%20Krugman%2C%20P.%20R.%2C%20%20%20Venables%2C%20A.%20(1999).%20The%20spatial%20economy%3A%20Cities%2C%20regions%2C%20and%20international%20trade.%20MIT%20press.&f=false)
- Burton, E. (2002). Measuring urban compactness in UK towns and cities. *Environment and Planning B: Planning and Design*, 29(2), 219-250.
- <https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1068/b2713>
- Cai, J., Huang, B., & Song, Y. (2017). Using multi-source geospatial big data to identify the structure of polycentric cities. *Remote Sensing of Environment*, 202, 210-221
- https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0034425717302985?casa_token=3f6SFxd9JLcAAAAA:ZlmcroKv-EFc6xwsQUxuywIK0uuuaHNwHisU3ugvdcaBpu0-HUG65Oxjce1O5BueZVTCxWNjCbs
- Dantzig, G. B., & Saaty, T. L. (1973). Compact city: a plan for a liveable urban environment. WH Freeman.
- <https://www.amazon.com/Compact-City-Liveable-Urban-Environment/dp/0716707942>
- Dieleman, F. M., Dijst, M. J., & Spit, T. (1999). Planning the compact city: the Randstad Holland experience. *European Planning Studies*, 7(5), 605-621.
- <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/09654319908720541>
- Farid, K. (2011). Urban sprawl Vs urban renewal: What role for Town and Country planning instruments in ensuring sustainable cities? Case of Algeria. *Procedia Engineering*, 21, 760-766.
- <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S187705811049095>
- Frenkel, A., & Ashkenazi, M. (2008). Measuring urban sprawl: how can we deal with it? *Environment and Planning B: Planning and Design*, 35(1), 56-79.
- <https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1068/b32155>
- Fujita, M., Krugman, P. R., & Venables, A. (1999). The spatial economy: Cities, regions, and international trade. MIT press.
- [https://books.google.com/books?hl=en&lr=&id=07Mzaw0u-8EC&oi=fnd&pg=PR11&dq=26.%09Fujita,+M.+Krugman,+P.+R.,+%26+Venables,+A.+\(1999\).+The+spatial+economy:+Cities,+regions,+and+international+trade.+MIT+press.&ots=LK3Zcn1K6K&sig=_4sQvnqPoMtwsZUe0dzOErbkmCI#v=onepage&q=26.%09Fujita%2C%20M.%2C%20Krugman%2C%20P.%20R.%2C%20%20%20Venables%2C%20A.%20\(1999\).%20The%20spatial%20economy%3A%20Cities%2C%20regions%2C%20and%20international%20trade.%20MIT%20press.&f=false](https://books.google.com/books?hl=en&lr=&id=07Mzaw0u-8EC&oi=fnd&pg=PR11&dq=26.%09Fujita,+M.+Krugman,+P.+R.,+%26+Venables,+A.+(1999).+The+spatial+economy:+Cities,+regions,+and+international+trade.+MIT+press.&ots=LK3Zcn1K6K&sig=_4sQvnqPoMtwsZUe0dzOErbkmCI#v=onepage&q=26.%09Fujita%2C%20M.%2C%20Krugman%2C%20P.%20R.%2C%20%20%20Venables%2C%20A.%20(1999).%20The%20spatial%20economy%3A%20Cities%2C%20regions%2C%20and%20international%20trade.%20MIT%20press.&f=false)

- Griffin, B. A. Eibner, C. Bird, C. E. Jewell, A. Margolis, K. Shih, R. & Escarce, J. J. (2013). The relationship between urban sprawl and coronary heart disease in women. *Health & place*, 20, 51-61.
- <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S1353829212001943>
- Habitat, U. N. (2014). Urban patterns for a green economy leveraging density. Nairobi: UNON Publishing Services.
- <https://unhabitat.org/leveraging-density-urban-patterns-for-a-green-economy>
- Hall, P. G., & Pain, K. (Eds.). (2006). the polycentric metropolis: learning from mega-city regions in Europe. Routledge.
- [https://books.google.com/books?hl=en&lr=&id=UYb6Kfgo8O8C&oi=fnd&pg=PR1&dq=29.%09Hall,+P.+G.,+%26+Pain,+K.+\(Eds.\).+\(2006\).+the+polycentric+metropolis:+learning+from+mega-city+regions+in+Europe.+Routledge.&ots=-if3D8r1a0&sig=UIHXjjo0c3mZFtDXD1c5TcdQ0-U#v=onepage&q&f=false](https://books.google.com/books?hl=en&lr=&id=UYb6Kfgo8O8C&oi=fnd&pg=PR1&dq=29.%09Hall,+P.+G.,+%26+Pain,+K.+(Eds.).+(2006).+the+polycentric+metropolis:+learning+from+mega-city+regions+in+Europe.+Routledge.&ots=-if3D8r1a0&sig=UIHXjjo0c3mZFtDXD1c5TcdQ0-U#v=onepage&q&f=false)
- Jun, M. J. (2020). The effects of polycentric evolution on commute times in a polycentric compact city: A case of the Seoul Metropolitan Area. *Cities*, 98, 102587.
- <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0264275118317207>
- Lee, J. H., & Lim, S. (2018). The selection of compact city policy instruments and their effects on energy consumption and greenhouse gas emissions in the transportation sector: The case of South Korea. *Sustainable cities and society*, 37, 116-124.
- https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S210670717302639?casa_token=gz7mAe_G0aIAA AAA:ofVDV6Mr-m96mWd6EiNkHxi2Xlq-AaGzSRj8Ja1TZg4to7nlBzGABGA-E04dnw9FcmB5j7MUuks
- Legras, S., & Cavailhès, J. (2012). Urban form and sustainable development. *Urban form and sustainable development* (2012).
- <https://hal.inrae.fr/hal-02803540>
- Li, Y., Xiong, W., & Wang, X. (2019). Does polycentric and compact development alleviate urban traffic congestion? A case study of 98 Chinese cities. *Cities*, 88, 100-111.
- <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S026427511830619X>
- Lin, D., Allan, A., Cui, J., & McLaughlin, R. (2012). The effects of polycentric development on commuting patterns in metropolitan areas. *Regional Studies Association*.
- https://www.regionalstudies.org/wpcontent/uploads/2018/07/Dong_Lins_Final_Paper_for_RSA_Beijing_Global_Conference_of.pdf
- Liu, X., Derudder, B., & Wang, M. (2018). Polycentric urban development in China: A multi-scale analysis. *Environment and Planning B: Urban Analytics and City Science*, 45(5), 953-972.
- <https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/239908317690155>
- Liu, Y., Fan, P., Yue, W., Huang, J., Li, D., & Tian, Z. (2019). Assessing polycentric urban development in mountainous cities: the case of Chongqing Metropolitan Area, China. *Sustainability*, 11(10), 2790.
- <https://www.mdpi.com/2071-1050/11/10/2790>
- Liu, Z., & Liu, S. (2018). Polycentric development and the role of urban polycentric planning in China's mega cities: An examination of Beijing's metropolitan area. *Sustainability*, 10(5), 1588.\
- <https://www.mdpi.com/2071-1050/10/5/1588>
- Maier, G., Franz, G., & Schrock, P. (2006). Urban Sprawl. How Useful Is This Concept?
- <https://www.econstor.eu/handle/10419/118229>
- Manole, S. D., Tache, A., & Popescu, O. (2018). Evaluating the Romanian polycentricity using the Functional Urban Areas determined on the basis of statistical indicators. *Romanian Statistical Review Supplement*, 66(2), 159-177.
- <https://ideas.repec.org/a/rsr/supplm/v66y2018i2p159-177.html>
- Olsvold, H. (2018). Polycentric development in the Greater Oslo Region-An analysis of population development and commuting patterns between 2001 and 2015 (Master's thesis).
- <https://www.duo.uio.no/handle/10852/66834?locale-attribute=en>
- Overman, H. G., Puga, D., & Turner, M. A. (2001). Describing Urban Sprawl: Evidence from remote-sensing imagery. Retrieved Sep, 27, 2011.
- <https://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.197.7933&rep=rep1&type=pdf>

Patacchini, E., & Zenou, Y. (2009). Urban sprawl in Europe. Brookings-Wharton Papers on Urban Affairs, 2009(1), 125-149.

https://www.jstor.org/stable/25609561?casa_token=zvvlleGioIPIAAAAA%3AiKwcGegZszYVGflzcNpIidZqytdIL68-3cWnZ04-r8Z0hjrGuzpk3jYOkYUnq3pyb65Fmy0lAbYMjPHJNMb8ez8myauJkV_k-vdkql3apiTjHf8XZUKz&seq=1#metadata_info_ab_contents

Pozoukidou, G., & Ntianikos, I. (2017). Measuring and assessing urban sprawl: A proposed indicator system for the city of Thessaloniki, Greece. Remote Sensing Applications: Society and Environment, 8, 30-40.

<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S2352938516301161>

Roychansyah, M. S., Ishizaka, K., & Omi, T. (2005). Considerations of Regional Characteristics for Delivering City Compactness. Journal of Asian Architecture and Building Engineering, 4(2), 339-346.

https://www.jstage.jst.go.jp/article/jaabe/4/2/4_2_33_9/_article/-char/ja/

Sat, A. N. (2018). Monocentric or polycentric?: Defining morphological structure of Nuts-2 regions of Turkey from 2000 to 2016. Geographica Pannonica, 22(1), 1-13.

<https://aseestant.ceon.rs/index.php/geopan/article/view/15726>

Shirazi, M., & Falahat, S. (2012). Compact urban form, question or solution? Examining the compact city in the Middle Eastern context: Challenges and opportunities. International Journal of Urban Sustainable Development, 4(2), 246-259.

<https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/19463138.2012.694817>

Sun, B., Han, S., & Li, W. (2020). Effects of the polycentric spatial structures of Chinese city regions on CO₂ concentrations. Transportation Research Part D: Transport and Environment, 82, 102333.

https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S1361920919304122?casa_token=d15gzCGbrLUAAAAAA:bG9-WcYjuRwheD-ufm1m22oeLjNInoZzUu2uOq_Y1a6Tp6vu4IWZ-qJaL97txs1AW2d_CA-ISDw

Sun, T., & Lv, Y. (2020). Employment centers and polycentric spatial development in Chinese cities: A multi-scale analysis. Cities, 99, 102617.

<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0264275119301763>

Tao, J., Wang, Y., Wang, R., & Mi, C. (2019). Do Compactness and Poly-Centricity Mitigate PM10 Emissions? Evidence from Yangtze River Delta Area. International journal of environmental research and public health, 16(21), 4204.

<https://www.mdpi.com/1660-4601/16/21/4204>

Tappert, S., Klöti, T., & Drilling, M. (2018). Contested urban green spaces in the compact city: The (re-) negotiation of urban gardening in Swiss cities. Landscape and urban planning, 170, 69-78.

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0169204617302001>

Veneri, P. (2010). Urban polycentricity and the costs of commuting: Evidence from Italian metropolitan areas. Growth and Change, 41(3), 403-429.

https://onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1111/j.1468-2257.2010.00531.x?casa_token=e-ThuPeUAd4AAAAA%3A2NoUKwY3zKDhLW2eIWTHPnPAMSS0mdg0RNtPTw-wvzW_U0Qs1C61SIJvxC2p4EmIYNhbIsVm2Oo0-iR4-

Wang, T., Yue, W., Ye, X., Liu, Y., & Lu, D. (2020). Re-evaluating polycentric urban structure: A functional linkage perspective. Cities, 101, 102672.

<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0264275119318724>

Weisbrod, G., Vary, D., & Treyz, G. (2003). Measuring economic costs of urban traffic congestion to business. Transportation research record, 1839(1), 98-106.

<https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.3141/1839-10>

Yang, W., & Cao, X. (2018). Examining the effects of the neighborhood built environment on CO₂ emissions from different residential trip purposes: A case study in Guangzhou, China. Cities, 81, 24-34.

<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0264275117308612>

Yue, W., Liu, Y., & Fan, P. (2010). Polycentric urban development: the case of Hangzhou. Environment and planning A, 42(3), 563-577.

<https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1068/a42116>

Zhang, T. (2000). Land market forces and government's role in sprawl: The case of China. Cities, 17(2), 123-135.

https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pi_i/S026427510000007X

Zhang, T., Sun, B., Li, W., Dan, B., & Wang, C. (2019). Polycentricity or dispersal? The spatial transformation of metropolitan Shanghai. *Cities*, 95, 102352.

https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pi_i/S0264275118316093

Oueslati, W., Alvanides, S., & Garrod, G. (2015). Determinants of urban sprawl in European cities. *Urban Studies*, 52(9), 1594-1614.

<https://journals.sagepub.com/doi/full/10.1177/0042098015577773>

Jenks, M., Burton, E., & Williams, K. (1996). *The Compact city*. London: E & FN Spon.

<https://www.taylorfrancis.com/books/mono/10.4324/9780203362372/compact-city-elizabeth-burton-mike-jenks-katie-williams>

Lee, S., An, Y., & Kim, K. (2017). Relationship between transit modal split and intra-city trip ratio by car for compact city planning of municipalities in the Seoul Metropolitan Area. *Cities*, 70, 11-21.

https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pi_i/S026427511630484X

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

تبیین نظری ساختار شهر فشرده چند هسته‌ای به منظور ایجاد فرم شهری پایدار

محمود آروین* (دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده جغرافیا دانشگاه تهران، ایران)

احمد پور احمد (استاد گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، ایران)

چکیده

ساختار فضایی شهرها پس از تغییرات تکنولوژیک و افزایش رشد جمعیت، تغییرات زیادی کرده و از ساختار تک هسته‌ای فشرده به ساختار گستردگی و پراکنده تبدیل شده که چالش‌های زیادی را ایجاد کرده و زندگی و رفاه انسان را با مشکل مواجه کرده است. تلاش برای دستیابی به ساختار و فرم شهری پایدار بعد از نیمة دوم قرن بیستم شدت پیشتری گرفت و راهکارهایی مانند رشد هوشمند، نوشهرگرایی، توسعه میان افزا و شهر فشرده ارائه شده است. در ادامه روند تغییر ساختار شهرها، ساختار شهر چند هسته‌ای در شهرهای بزرگ نمود پیدا کرده است. شکل‌گیری ساختار چند هسته‌ای در شهرهای بزرگ اجتناب نپذیر است؛ بنابراین برای افزایش پایداری در فرم شهری و تحقق توسعه پایدار شهری، لازم است تا ساختار چند هسته‌ای با رویکردهای پیشین، مانند شهر فشرده ترکیب شود. هدف اصلی پژوهش، تبیین نظری رویکرد ساختار فشرده چند هسته‌ای در چارچوب نظریه‌های برنامه ریزی شهری است. در این پژوهش با استفاده از روش مرور مطالعات مرتبط با پراکنده رویی، شهر فشرده و ساختار چند هسته‌ای، چارچوب نظری برای ترکیب ساختارهای شهر فشرده و چند هسته‌ای ارائه شد. دستاوردهای پژوهش این است که شهر فشرده چند هسته‌ای با شاخص‌هایی مانند افزایش تراکم، تقویت حمل و نقل عمومی، افزایش کاربری ترکیبی، تسهیل خدمات رسانی، کاهش فاصله بین محل سکونت و محل کار، تشدید سازی و میان افزایی به عنوان آخرین ساختار برای تحقق توسعه پایدار شهری پیشنهاد می‌شود. رویکرد شهر فشرده چند هسته‌ای از سه ساختار پراکنده رویی، شهر فشرده و ساختار چند هسته‌ای برای دستیابی به فرم شهر پایدار بهره می‌گیرد. شهرهایی که با پدیده پراکنده رویی مواجه می‌شوند، می‌توانند با ایجاد و تقویت هسته‌ها فشردگی را افزایش دهند.

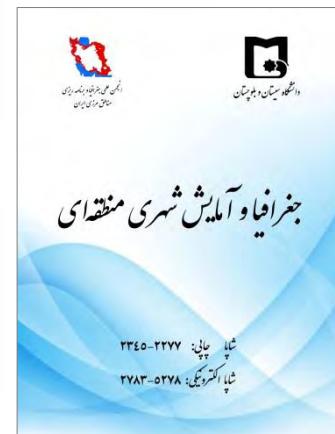
مقاله پژوهشی

تاریخ دریافت: ۲۷ دی ۱۳۹۹

تاریخ بازنگری: ۲ اسفند ۱۳۹۹

تاریخ پذیرش: ۱۷ خرداد ۱۴۰۰

صفحات: ۲۵۳-۲۸۶

کلید واژه‌ها:

ساختار شهری، توسعه پایدار شهری، پراکنده رویی، شهر فشرده، ساختار چند هسته‌ای.

شهر فشرده، شهری است که در آن ساختمان‌ها به صورت ردیفی و فشرده در کنار هم قرار گرفته‌اند. در این الگو، تراکم شکلی معقول و منطقی دارد؛ فضای شهری از عملکردهای مختلفی تلفیق یافته و زندگی شهری بیش از آنکه بر استفاده مفرط از اتومبیل استوار باشد، مبتنی بر سیستم‌های پیاده و حمل و نقل عمومی است. ریشه و خاستگاه این تفکر، شکل شهرهای سنتی اروپا است که از مشخصه‌هایی چون تراکم نسبتاً بالا، کاربری‌های مختلط در فضای شهری، اتكای کمتر به اتومبیل و تلفیق شکل و عملکرد برخوردار بودند که مکان‌های مطلوبی برای زندگی و کار تلقی می‌شوند. چنین مکان‌هایی از تراکم جمعیتی بالایی برخوردارند که اختلاط و تعادل اجتماعی را که عمدت‌ترین ویژگی شهرهای سنتی است، امکان‌پذیر می‌سازد (سفلابی و منطقی، ۱۳۸۹: ۱۸). همچنین همراه با شهر فشرده، شهرها می‌توانند از استراتژی ساختار چندهسته‌ای Tao et al., 2019: 3 برای دستیابی به توسعه پایدار استفاده کنند (Tao et al., 2019: 3). ظهرور ساختارهای چندهسته‌ای شهری را می‌توان به واسطه ترکیبی از سه عامل اصلی توضیح داد: افزایش جمعیت، افزایش هزینه‌های رفت‌وآمد و کاهش هزینه‌های ارتباطی شرکت‌ها میان نقاط غیر مرکز و منطقه تجاری (Legras & Cavailhès, 2012: 3). هزینه کمتر زمین و اجاره، دسترسی کاهش میزان سفر به مرکز تجاري شهر- توزیع عادلانه کاربری‌ها (ثروت و اقتصاد) و شرایط آسان و ارزان برای تجارت از مزایای توجه به الگوی چندهسته‌ای است (رازقی، ۱۳۹۰: ۸۱). مطالعات ساختار شهر چندهسته‌ای در مقیاس‌های مختلف جغرافیایی، از جمله مقیاس بین‌شهری و درون‌شهری انجام شده است. اجزای ساختار شهر چندهسته‌ای درون‌شهری معمولاً شامل مرکز اصلی و مرکز فرعی است. مرکز اصلی، هسته شهر است و به طور کلی منطقه تجارت مرکزی (CBD) را دربرمی‌گیرد. مرکز فرعی،

مقدمه

پراکنده‌رویی شهری، یک جنبه از محیط ساخته شده با تراکم جمعیت پایین، وابستگی به خودرو و منطقه‌بندی تک کاربری، به دلایل زیادی به عنوان خطر سلامت عمومی شناخته شده است (Griffin et al. 2013: 51). پراکنده‌رویی شهری به طور معمول به عنوان گسترش تراکم پایین شهر تعریف می‌شود و معمولاً شامل گسترش بیرونی سکونتگاه‌ها (حومه شهر) با تمرکز مشاغل و فعالیت‌ها در یک CBD¹ مرکزی است. پراکنده‌رویی شهری به طور کلی به عنوان یک ساختار شهری تک‌هسته‌ای مشخص می‌شود (Alqhatani, 2014:10). درواقع، رشد اقتصادی و پیشرفت در فناوری‌های حمل و نقل از پایان جنگ جهانی دوم منجر به شهرنشینی سریع شده است. این امر تغییر شهرک‌های تک‌هسته‌ای فشرده به پراکنده‌رویی شهری را تسريع بخشیده است که نه تنها سبب ازدحام ترافیک شده، بلکه منجر به آلودگی هوا و صوتی، سفرهای طولانی، افزایش زمان سفر، انتشار گازهای گلخانه‌ای، افزایش استرس و حوادث ترافیکی نیز می‌شود (Weisbrod et al, 2003:99). استفاده از شاخص‌های جغرافیایی و اقتصادی در ۲۸۲ شهر از اروپا پدیده پراکنده‌رویی را بررسی کرده‌اند و به این نتیجه رسیدند که ساختار تک‌هسته‌ای در این شهرها تأیید می‌شود (Oueslati et al, 2015:1595). پراکنده‌رویی را به عنوان مسئله و مسبب بسیاری از مسائل شهری می‌دانند و برای مقابله با آن و در راستای توسعه پایدار شهری رویکردهایی مانند شهر هوشمند، شهر فشرده، نوشهرگرایی، توسعه میان‌افزا و... طرح شده است. درواقع یکی از پیامدهای مهم تحقیق برای توسعه پایدار شهری، بازخوانی علاقه به نظریه‌ها و سیاست‌های شهر فشرده است (Burgess, 2000: 9).

1 - Central business district

دسترسی و سفر دارد، به منظور دستیابی به فرم پایدار شهری پیشنهاد می‌شود این ساختار با شهر فشرده (دسترسی را افزایش می‌دهد و سفر را کاهش می‌دهد) یکپارچه شود تا مزایای پایداری محیطی، اقتصادی، اجتماعی و کالبدی برای شهر را به ارمغان آورد؛ بنابراین پژوهش حاضر به دنبال تبیین نظری رویکرد شهر فشرده چندهسته‌ای به عنوان آخرین رویکرد برنامه‌ریزی شهری به منظور تحقق توسعه پایدار و فرم شهری پایدار است.

روش تحقیق

هدف اصلی پژوهش، تبیین نظری الگوی ساختار شهر فشرده چندهسته‌ای در چارچوب نظریه‌های برنامه‌ریزی شهری است. روش این پژوهش، کیفی و مبتنی بر بررسی متون نظری مطرح در حوزه‌های پراکنده‌رویی شهری، شهر فشرده و ساختار چندهسته‌ای است. در راستای هدف تبیینی مقاله، از روش استنادی و کتابخانه‌ای با مرور مقالات استفاده شده است. فرایند بررسی در این پژوهش بدین صورت است که ابتدا مسئله پدیده پراکنده‌رویی به عنوان مسئله مهم در حوزه برنامه‌ریزی شهری بیان شده، سپس مفهوم و ویژگی‌های شهر فشرده به عنوان رویکرد مقابله‌ای با پراکنده‌رویی بیان شده و در بخش آخر پیوند بین شهر فشرده و ساختار چندهسته‌ای ارائه شده است. در نهایت الگوی شهر فشرده چندهسته‌ای به عنوان آخرین راهکار برای مقابله با پراکنده‌رویی ماحصل مباحث طرح شده است.

در دهه‌های گذشته، برای مقابله با پراکنده‌رویی، ساختار فشرده و ساختار چندهسته‌ای پیشنهاد شده است با افزایش مسائل ناشی از پراکنده‌رویی ترکیب این دو ساختار کارآمدی بیشتری به همراه دارد. تبیین ساختار شهر فشرده چندهسته‌ای نوآوری این پژوهش است.

بخش‌های با انباستگی بیشتری از فعالیت‌های انسانی نسبت به مکان‌های نزدیک در یک شهر هستند که شامل شهرهای لبه‌ای و شهرهای اقماری می‌شوند. چنین مراکزی از مزایای انباستگی برخوردار هستند؛ اما هزینه‌های رفت‌وآمد کمتری را برای شهروندان و زمین ارزان‌تری نسبت به مرکز اصلی در اختیار شرکت‌ها قرار می‌دهند. ساختار ساختار شهر چندهسته‌ای برای مطالعات مختلف، از جمله پراکنده‌رویی شهری و پویایی حرکات جمعیت بسیار مهم است (Cai et al, 2017: 210). در مقایسه با «پراکنده‌رویی غیرمتمرکز^۱»، ساختار چندهسته‌ای به عنوان «ساختار فشرده غیرمتمرکز^۲» تعریف می‌شود (Zhang et al, 2019: 2) شهر چندهسته‌ای برای کاهش مسائل شهری از قبیل ازدحام ترافیک، آلودگی هوا و نبود مسکن قابل استطاعت، مفید است و به پایداری محیطی و اجتماعی توسعه شهری کمک می‌کند. برنامه‌ریزی شهری در بسیاری از شهرهای بزرگ و کلان‌شهرها، استراتژی توسعه فضایی چندهسته‌ای، یعنی برنامه‌ریزی تعدادی از مراکز فرعی در مناطق حومه شهر را اتخاذ کرده است (Liu & Liu, 2018). همچنین در گزارش نوزایی شهرهای انگلستان استدلال شده است که شهر فشرده و چندهسته‌ای و دارای کاربری‌های مختلف که طرفدار پیاده‌روی، دوچرخه‌سواری و حمل و نقل عمومی است، پایدارترین فرم شهری محسوب می‌شود (Rajzer, ۱۳۹۳: ۱۵). با توجه به ویژگی‌های مدل شهر فشرده و مدل چندهسته‌ای، امکان بهره‌گیری همزمان از دو مدل برای کنترل پدیده پراکنده‌رویی وجود دارد. ساختار چندهسته‌ای در اثر پراکنش فعالیت و سکونت در شهرهای با گسترش کالبدی زیاد بر ساختار شهرها حاکم می‌شود. به سبب مزایایی که در موضوعات مانند

1 - decentralized sprawl

2 - decentralized compact

پدیده پراکنده رویی

برنامه ریزان مورد استفاده قرار گرفت. اسپرال به عنوان یک فرم سکونتگاهی بدون زیباشناختی و غیر اقتصادی شناخته می شود. طبق نظر واسمیر^۳ (۲۰۰۲) اصطلاح پراکنده رویی شهری برای نخستین بار در مقدمه مقاله جامعه شناسی به نام «ولیام وايت» استفاده شد. از آن زمان برنامه ریزان از این اصطلاح برای طبقه بندی توسعه شهری و ایجاد کننده اثرات نامطلوب اجتماعی استفاده کردند. اقتصاددانان شهری مانند پراکنده^۴، توسعه تأیید کردند و به اصطلاحاتی مانند پراکنده^۵، توسعه Maier et al, 2006: 3. در دو دهه اخیر، پراکنده رویی شهری به نگرانی برنامه ریزی شهری و منطقه ای تبدیل شده است. گرچه این پدیده جدید نیست، دارای ویژگی های خاصی است که به این دوره معاصر مربوط می شود (Farid, 2011: 760). این موضوع در نیمة دوم قرن بیستم آشکار شده است و اهمیت آن هنوز در حال رشد است (Arribas-Bel, 2011: 265).

raig ترین تعریف پراکنده رویی توسط اوینگ^۶ (۱۹۹۷) و (۱۹۹۴) با بیان ۵ ویژگی ارائه شده است: ۱) الگوی پراکنده و گسترش توسعه با فضاهای رهاسده در مناطق ساخته شده، ۲) توسعه مناطق مسکونی با تراکم پایین که باعث گسترش وسیع واحدهای مسکونی منفرد با عرصه های خصوصی و نبود فضای باز عمومی می شود، ۳) توسعه نواری تجاری در کنار محورهای اصلی حمل و نقل، ۴) تفکیک کاربری زمین؛ مناطق مسکونی را از دیگر کاربری های شهری و عملکردهای شهری را از هم جدا می کند، ۵) دسترسی کم و وابستگی شدید به وسائل نقلیه خصوصی عمدهاً به دلیل تفکیک کاربری زمین (Frenkel & Ashkenazi, 2008: 57). از لحاظ فرم شهری، پراکنده رویی به عنوان یک فرم متضاد در برابر یک نوع مطلوب از شهر فشرده اندازه گیری

پدیده گسترش نامتعادل مناطق شهری به زمین های توسعه نیافته پراکنده رویی «اسپرال^۱» شهر نامیده می شود؛ اما تعریف، پراکنده رویی شهری و اینکه آیا پراکنده رویی شکل مطلوب توسعه است، بحث برانگیز باقی مانده است (Zhang, 2000: 123). در واقع پراکنده رویی شهری برای تراکم کم، برنامه ریزی ضعیف، وابستگی به اتومبیل و گسترش فیزیکی پراکنده مناطق شهری و روستایی که در بخش های زیادی از زمین های روستایی گسترش داده شود، به کار می رود (Bagheri, 2018: 72). پراکنده رویی یک الگوی نامطلوب و همچنین فرایند رشد شهری است. در این نوع رشد به طور کلی هسته اصلی شهری با سرعت و به شیوه پراکنده به سمت بیرون گسترش داده شود (Bhatta, 2012: 1).

تعریف دقیق پراکنده رویی و اینکه چگونه اندازه گیری شود، مبهم است (Banai & DePriest, 2010: 3). بخش زیادی از ادبیات موجود مربوط به پراکنده رویی در یک بیان مفهومی گم شده اند (Bhatta, 2012: 10). توضیح و توصیف پراکنده رویی به دو دلیل دشوار است. اول به دلیل اینکه ما تعریف دقیق از آنچه به عنوان پراکنده رویی شناخته می شود، نداریم. دوم اینکه پراکنده رویی پدیده فضایی مacro (کلان) و میکرو (کوچک) است. در سطح کلان، پراکنده رویی ممکن است منعکس کننده جمعیت در حال افزایش، مهاجرت بین منطقه ای، افزایش درآمد و تغییرات در تکنولوژی رفت و آمد باشد. در سطح کوچک، تفاوت در آب و هوای جغرافیا و سیاست عمومی محلی ممکن است بر نوع گسترش شهرها تأثیر بگذارد (Overman, 2001: 1).

اصطلاح «اسپرال^۲» برای نخستین بار در سال ۱۹۳۷ توسط ارل دراپر^۳ از اداره دره تنفسی در کنفرانس ملی

3 - Wassmer
4 - Ewing

1 - sprawl
2 - Earle Draper

بنابراین اگر این روند به همین منوال ادامه پیدا یابد، خواهناخواه بشر در آینده نه چندان دور دچار بحران‌هایی در عرصه شهرنشینی و به‌طور کلی عرصه حیات خواهد شد که جبران آن غیرقابل تصور است. این هشدار به این دلیل است که بشر کنونی بدون توجه به نسل‌های آینده چنان حرص و ولعی در مصرف زمین برای استفاده‌های مختلف و بعضاً ضروری دارد که فرصتی برای تفکر درخصوص آینده زمین و ساکنان آن برای خود باقی نگذاشته است. به همین دلیل در راستای جلوگیری یا کاهش چنین بحران‌های موجود و پیش‌رو، سال‌هاست ندای کنترل افقی بی‌رویه شهری که با اصول توسعه پایدار منافات دارد، سر داده شد و درجهت غلبه بر این مسائل، همواره به استفاده بهینه از زمین و بناهای موجود و جلوگیری از گسترش شهر تأکید شده است. در این بین یکی از مناسب‌ترین گزینه‌های پیش‌رو، بستن یا جلوگیری از افزایش محدوده‌های شهر در اراضی پیرامون و درنتیجه روی‌آوردن به توسعه درونی شهری به‌ویژه ایجاد شهر متراکم و فشرده است (توحیدی، ۱۳۹۴: ۲۷؛ بنابراین به‌طور گستردۀ ایجاد سیاست و علم پذیرفته شده که شهرهای فشرده باید ترویج شوند (Artmann et al, 2017: 1). آرمان شهر فشرده به‌طور گستردۀ به‌عنوان کلیدی برای ایجاد شهرهای قابل سکونت و پایدار به شمار می‌رود و به فرم شهری مطلوب در مقیاس جهانی تبدیل شده است (Tappert et al, 2018: 69).

به‌طور کلی، توسعه پایدار شهری می‌تواند از طریق مدیریت و رشد کاربری زمین کارآمد که برنامه‌ریزی مناسب و طراحی شهری را اجرا می‌کند، تحقق یابد. این وظایف را می‌توان با اتخاذ استراتژی‌های مختلف و برنامه‌ریزی برای به‌حداقل رساندن مصرف انرژی، حفاظت از تنوع زیستی، کاهش آلودگی، بهبود تعامل اجتماعی و توسعه بیشتر چشم‌اندازهای سبز انجام داد؛ از این‌رو شکل و فرم شهرها یکی از نقاط مورد توجه

می‌شود؛ بنابراین هرگونه انحراف از شهر فشرده به صورت رشد حومه، توسعه نواری، توسعه جهشی و پراکنده ممکن است همه به‌عنوان پراکنده‌رویی شهر محسوب شوند (Patacchini & Zenou, 2009: 4). تفاوت این دو فرم عمده‌تاً در تراکم ساختمانی، کاربری ترکیبی و ساختار شبکه حمل و نقل است. تأثیر محیطی این دو فرم به‌طور قابل ملاحظه‌ای متفاوت است؛ زیرا پراکنده‌رویی شهری به‌عنوان یک راه بسیار نایاب دار Pozoukidou, & Ntiankos, 2017: 30).

شهر فشرده

پراکنده‌رویی شهری، توسعه پایدار شهری در کشورهای در حال توسعه و توسعه‌یافته را به چالش می‌کشاند. به‌طور عادی، پراکنده‌رویی شهری به‌عنوان یک الگوی نامعتبر و ناکارآمد در نظر گرفته می‌شود که سکونتگاه‌های انسانی و فعالیت‌های اقتصادی را در حومه شهر پراکنده می‌کند. جنبه‌های منفی پراکنده‌رویی شهری، جامعه مدیریت زمین را برای یافتن راه حل‌های پایدار برای این پدیده برانگیخت. یکی از این راهکارها، ایده شکل‌گیری شهرهای فشرده است. رویکرد شهر فشرده هنوز بسیار بحث‌برانگیز است. بحث درباره اثربخشی و پایداری آن هنوز ادامه دارد (ANABTAWI et al, 2016: 4). ظهور پارادایم شهر فشرده در عصر حاضر، به‌ویژه در کشورهای پیشرفته شهرنشین صنعتی، واکنشی است به مشکلات و تنگناهای زیست‌محیطی، اقتصادی، اجتماعی و... تشدیدیافته در بستر شهری موجود و راه حلی است برای رسیدن به اهداف توسعه پایدار شهری. مسلمًا شرایط موجود استفاده از اراضی شهری به طریقی است که باعث عدم تعادل محیط مصنوع و طبیعی شده است؛ یا به عبارتی دیگر محیط مصنوع بر محیط طبیعی غلبه و در برخی از موارد آن را به نابودی کشانده است؛

پشتیبانی کند. ارتباطات اجتماعی و تنوع فرهنگی در شهرهای فشرده بیشتر از شهرهای پراکنده است؛ اما ممکن است تراکم باعث افزایش جرائم اجتماعی شود (Shirazi & Falahat, 2012: 247). مفهوم شهر فشرده که اغلب به عنوان شهر فاصله کوتاه نامیده می‌شود، مخالف پراکنده‌رویی خودرومحور در بسیاری از شهرهای مدرن است و با ترکیب سیستم‌های حمل و نقل کارآمد و چندمنظوره و چندگرهی مشخص می‌شود؛ ضمن اینکه تراکم‌های جمعیتی نسبتاً بالا را موجب می‌شود (Jenks, 1996: 3). شهر فشرده یک مفهوم جدید نیست، با این حال علاقه معاصر به شهر فشرده به اوایل دهه ۱۹۷۰ به کتاب «شهر فشرده: برنامه‌ای برای محیط شهری زیست‌پذیر» برمی‌گردد. یک فرم شهری دایرها را پیشنهاد دادند که می‌توانست برای ۲۵۰۰۰ نفر خانه فراهم کند و صرفه‌جویی در انرژی به عنوان نتیجه‌ای از کاهش فاصله رفت و آمد با توجه به اینکه هسته اصلی شال مراکز تجاری، صنعتی، سرگرمی و خدماتی است. در حالی که منطق قدیمی شهر فشرده عمده‌ای برای حفاظت از شهر است^۱ انگیزه مفهوم شهر فشرده در زمان معاصر اطمینان از استفاده بیشتر از منابع زمین و منابع طبیعی و همچنین دستیابی به کیفیت زندگی بهتر است (Dantzig & Saaty, 1973:224). از دهه ۱۹۹۰ مطالعات تجربی متعددی درباره شهر فشرده انجام شده است و یک اجماع وجود دارد که شهر فشرده به عنوان فرم با انرژی کارآمد و آلودگی کمتر و مخالف پراکنده‌رویی شهری است؛ به این دلیل که ساکنان آن می‌توانند به مغازه‌ها و محل کارشان نزدیک‌تر باشند، می‌توانند پیاده‌روی، دوچرخه‌سواری یا از حمل و نقل عمومی استفاده کنند (Lee & Lim, 2018: 117).

۱. همان‌طور که بیان شد، شهر فشرده در گذشته به منظور حفاظت بیشتر طراحی شده بود، ولی در زمان حاضر به سبب تغییرات تکنولوژی‌های نظامی و مبحث پدافند غیرعامل، فشردگی زیاد می‌تواند یک عامل منفی باشد.

برای انجام این وظایف است. بسیاری از محققان و دانشمندان شهری معتقدند که فرم‌های شهری به طور قابل توجهی با پایداری شهری مرتبط باشند؛ گرچه ساده و روشن نیست. در این مقوله، یک توافق مکم است که شهرهای فشرده به دلیل ویژگی‌های مختلف پایداری شهری، مانند وابستگی کمتر به خودرو، ارتقا یحمل و نقل عمومی، مهار توسعه روستایی و حفظ محیط طبیعی، یکی از پایدارترین فرم‌های شهری موجود هستند. این ویژگی‌ها به اهداف توسعه پایدار شهری از نظر نگرانی‌های اجتماعی، محیطی و اقتصادی کمک می‌کنند. محبوبیت توسعه پایدار با افزایش توجیهات اکولوژیک و زیستمحیطی در تقویت شهرهای فشرده مؤثر بوده است (Abdullahi et al, 2017: 42).

ایده شهر فشرده از هسته مترکم شهرهای تاریخی متداول اروپایی الهام گرفته شده است. به ویژه شهر محصور قرون وسطی، جایی که فعالیت‌های روزمره در درون دیوارهای شهر محدوده شده‌اند. طرح آن عمدتاً یک مفهوم اروپایی، حداقل در تفسیر فعلی آن است. یک شهر فشرده به طور معمول به عنوان ایده‌آل اولیه برای زندگی شهری جمعی و تعاملی زیست‌پذیرتر که شهر ساختاریافته، تعریف شده و محدوده شده است؛ به‌طوری‌که ساختمان‌ها در تراکم دقیق، تراکم قابل قبول، نزدیک به یکدیگر و با حس مکان قوی برای ساکنان ایجاد شده‌اند. شکل شهری شهر فشرده که شکل شهری فشرده نامیده می‌شود، به‌طور کلی با افزایش تراکم بخش ساخته شده و جمعیت مسکونی، تشدید فعالیت‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، دستکاری در اندازه شهر، فرم، ساختار و سیستم‌های سکونتگاه‌های تمایل به تقویت پایداری زیستمحیطی، اجتماعی و جهانی دارد. از نظر اقتصادی یک شهر فشرده ممکن است کسب و کارهای کوچک، استارت آپ‌ها را تشویق کند و از کسب و کارهای محلی

توسعةً متمرکز پیرامون ایستگاه‌های حمل و نقل است (Burton et al., 2002: 42). عبدالله et al., 2017: 42) سه ویژگی از شهر فشرده را طرح می‌کند: تراکم بالا، کاربری ترکیبی و تشدیدسازی. دو ویژگی اول با فرم شهری مرتبط است، درحالی‌که سومی بر روی توسعه فشرده تمرکز می‌کند. این ویژگی‌های چندوجهی هستند: شهر تراکم بالا شامل میانگین تراکم بالای جمعیت، مراکز فرعی با تراکم بالا، تراکم بالای فرم ساخته شده، فرم‌های تراکم بالا از جمعیت و ارزش‌های تراکم؛ کاربری ترکیبی شهر تسهیلات فراوان و گوناگون را ارائه می‌دهد و ترکیبی از کاربری‌های افقی و عمودی است. تشدیدسازی شهری به معنای افزایش جمعیت، تراکم مراکز فرعی یا گره‌ها، توسعه جدید و ترکیب کاربری‌ها است (Burton, 2002: 219).

Roychansyah (۲۰۰۵) ویژگی‌های فشردگی را در ۶ دسته تقسیم‌بندی می‌کند (جدول ۱).

رویکرد شهر فشرده با تراکم بالا، کاربری ترکیبی، سکونت پیاده‌محور، استفاده از ذخایر توسعه برای پروژه‌های ساخت و ساز، تحول ساختاری مناطق صنعتی سابق یا زمین بایر به خدمات یا مناطق مسکونی با کیفیت بالا با امکان ایجاد سیستم‌های کارآمد و خوب، طراحی جذاب برای شهرهای جذاب با کیفیت زندگی بالا مشخص شده است (Tappert et al., 2018: 69).

ویژگی‌های شهر فشرده

مفهوم شهر فشرده با شکل و الگوی ویژگی‌های شهری مانند توزیع فضایی، طبقات کاربری زمین و الگوی فضایی شبکه‌های جاده‌ای مرتبط است. علاوه بر این، به فعالیت‌ها و رفتارهای ساکنان یک منطقه شهری نیز مرتبط است. به طور کلی توسعه فشرده می‌تواند به عنوان سکونتگاه‌های شهری با تراکم بالا که باعث تقویت احیای بخش مرکزی، توسعه کاربری زمین ترکیبی، مهار توسعه روستایی، تسهیل حمل و نقل عمومی و

جدول ۱. ویژگی‌های فشردگی شهری

ویژگی	شرح
افزایش تراکم جمعیت	تراکم بالا به عنوان یکی از ویژگی‌های اساسی در ارتقای شهرنشینی و راه دستیابی به پایداری توسط بسیاری از محققان بیان شده است. اعتقاد بر این است که تراکم بالا یک جزء ضروری از شهر پیاده‌پذیر است که در آن فعالیت‌های بسیاری را می‌توان بدون استفاده از وسائل نقلیه شخصی عمده‌تر خودرو انجام داد. در مناطق شهری تراکم بالاتر، معمولاً ارائه کافی زیرساخت‌ها را نشان می‌دهد. استدلال‌های دیگر مربوط به حمل و نقل به طور خاص، توسعه تراکم بالا در طول کریدورها و گره‌های حمل و نقل به صورت مؤثر ارائه حمل و نقل عمومی را تشویق می‌کند.
تمرکز فعالیت	ایده زندگی، کار و فعالیت‌های سفر را در یک منطقه پیوند می‌دهد. درنتیجه، همچنین درجهت رشد به بخش‌های محلی مناسب و ایجاد تسهیلات و مسکن نزدیک به گره‌های حمل و نقل عمومی را تشویق می‌کند. استدلال شده است که یکپارچگی فعالیت در یک مکان با استفاده از توسعه کاربری ترکیبی منجر به فرصت‌های بزرگ‌تری برای موقوفیت مفهوم پایداری در یک ناحیه با تعادل کاربری‌های مسکونی و غیرمسکونی می‌شود. از آنجایی که در این منطقه تمرکز فعالیت‌های دیگر نیمة دائمی یا در طول زمان انجام نشده است، در این مورد موقعیت مرکزی کاربری مسکونی یک عامل کلیدی برای جذب تمرکز به محیط زندگی برای دیگر فعالیت‌ها می‌شود. Burton (۲۰۰۲) بیان کرده است که ترکیب فعالیت‌های مختلف در یک منطقه باید برای تقویت یکپارچگی زندگی اجتماعی و مدنی باشد.
تشدید حمل و نقل عمومی	حمل و نقل در مسائل شهر فشرده مسلمان بزرگ‌ترین موضوع برای استدلال‌های محیطی مربوط به فرم شهری است. تشدید حمل و نقل عمومی یا قوی تر برای خدمت به فعالیت‌های شهر با یک سیستم حمل و نقل عمومی رقابتی ممکن است به عنوان یک اقدام اولیه برای غلبه بر مشکلات مهم دیگر در حمل و نقل تبدیل شود؛ هر چند ممکن است مسیرهای طولانی سفر ایجاد کند. علاوه بر این، تشدید حمل و نقل شهری می‌تواند منجر به کاهش وابستگی به ماشین شخصی و تغییر رفتار سفر ساکنان شود. همچنین منجر به کاهش انتشار و مصرف انرژی در مناطق شهری می‌شود و بر مشکلات مربوط به پارکینگ غلبه

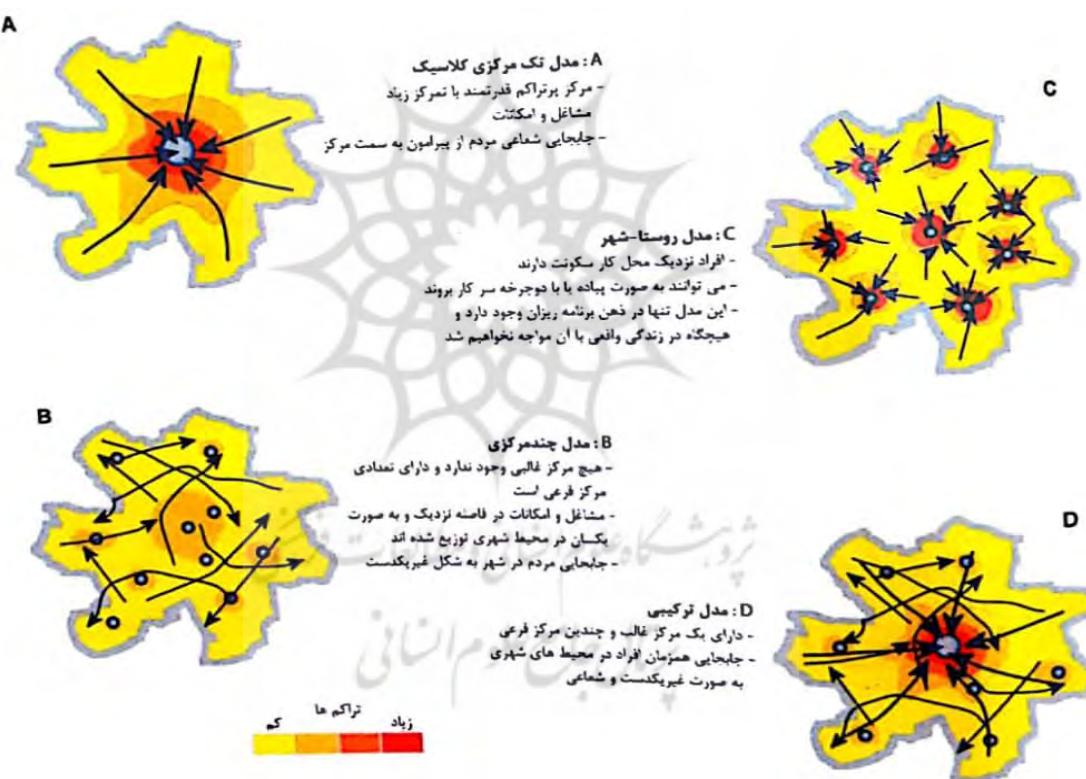
می کند. علاوه بر این تشeed حمل و نقل شهری باید با مناطقی که به عنوان بخش های کاربری ترکیبی با مسکن جذاب و امکانات تجاری توسعه می پاید، مرتبط باشد. یکی از این مزیت ها، فرسته های جدیدی برای توسعه هسته شهری در گره هایی که به سیستم خطوط موجود متصل می شود، فراهم می کند. به این معنی که سیستم حمل و نقل عمومی جدید ممکن است ایده ساخت تراکم بیشتر را برای فعالیت ها و جمعیت تقویت کند.	اندازه شهری و توجه به دسترسی
مکان نسیی مشاغل و خانه ها (فسرده سازی خانه ها و مشاغل) بر اندازه مؤثر کار، بازار و اندازه خود شهر تأثیر خواهد گذاشت. از دیدگاه اقتصادی محلی سازی، فاصله بین شغل ها و خانه ها باید بر درجه اقتصادی تجمع تأثیر بگذارد. تراکم اشتغال و اندازه اولیه شهری به طور مثبت با بهره وری کارگر مرتبط است و این نشان دهنده وجود اقتصادهای تجمع (مزیت تجمع) است.	هدف رفاه اقتصادی اجتماعی
یکی از مزایای تایید شده شهر فشرده، این است که شهر فشرده باعث افزایش کیفیت زندگی ساکنان می شود یا فشرده گی بیشتر با مزایای برای شرایط یا فرسته های زندگی از معاوی مرتبط است؛ بنابراین فاصله بین بهره مند و محروم را کاهش می دهد. آن ها که ادعا شده اند نتایج مثبت از تراکم بالاتر، سهولت انجام فعالیت ها، اندازه مقرون به صرفه شهر، دسترسی به حمل و نقل عمومی هستند. به عنوان بخشی جدایی ناپذیر از استراتژی توسعه پایدار، فشرده سازی شهر باید از طریق عدالت اجتماعی با تمرکز بر کیفیت زندگی که نه تنها نشان دهنده دسترسی عادلانه به امکانات شهری، بلکه رفاه اجتماعی و اقتصادی از جمله تخصیص فضایی است، به درستی تأیید شود. اساساً بررسی اهمیت تجدید شهری با توجه به محدودیت منابع و روند جمعیت در آینده مهم است. با این حال این ویژگی در مطالعه شهر فشرده کمتر مورد توجه قرار گرفته است.	فرایند فشرده بودن
درک مهم دیگر، وضعیت فشرده گی است. فشرده گی، پویا است و اقداماتی که توسط بسیاری از نویسنده گان حمایت شده، ثابت است. این تحت تأثیر شکاف یا عدم درک مطالعه شهر فشرده است. برای این مورد، به ویژه نیاز به مدل سازی هر نوع فشرده گی در حالت پویا و تعاملی است. این بدان معنی است که توسعه فشرده گی شهر به یک فرایند نیاز دارد که می تواند به برخی از تلاش ها، یعنی تشدید، تکمیل، تثبیت یا هر چیزی که به نام هدایت توسعه شهر به سوی تراکم بالاتر با فعالیت های کاربری ترکیبی در منطقه مرکزی تبدیل شود. اجرای فرایند فشرده شدن نه تنها به ضرورت زیست محیطی، بلکه به نیازهای اجتماعی و اقتصادی نیز باید حساس باشد.	منبع: نویسنده گان، (۱۴۰۰)

دوم رکزی تبدیل کرد. سه قرن بعد، تحولات ناصری در اواخر قرن نوزدهم در تهران فرم فشرده شهری جدید در شمال شهر ایجاد کرد و یک جامعه دوقطبی و دوفرهنگی ایجاد کرد. در کلان شهر، این مسئله مهم تر می شود و مدل شهر فشرده سنتی به نظر می رسد ناکارآمد و غیر عملی است. از سودی دیگر شکل فشرده می تواند از محدودیت های سنتی آن آزاد و با رویکردهای جدید اصلاح شود. به این معنا، فرم فشرده شهری لزوماً یک شهر تک هسته ای ایجاد نمی کند، بلکه توانست برای ایجاد جوامع فشرده پایدار، نیمه مستقل و خود راجاعی یا بخش های درون چارچوب چند هسته ای که در آن مرکز قدیمی حفظ شده است، اما مراکز جدید نیز ایجاد شدند، به کار گرفته شود. این رویکرد ممکن است مدل عملی تر برای شهرهای در حال رشد یا کلان شهرها فراهم کند؛ به طوری که برنامه ساختاردهی مجدد برای تنظیم مشکل رشد شهری مورد نیاز است

ممکن است بین شهر فشرده به عنوان شهر سنتی و فرم فشرده شهری به عنوان الگوی فضایی تمایز باشد. شهر فشرده سنتی بسیار کارآمد و پایدار و به نظر می رسد به طور معمول شهر تک هسته ای، متراتکم و کاربری ترکیبی باشد؛ اما این شهر فشرده تا زمانی می تواند باقی بماند که ساختار تک هسته ای قادر به پاسخگویی به نیازهای شهری باشد. بدیهی است که شهر فشرده بزرگ نمی تواند مجتمع مرکزی شهری خدمات دهی شود و ایجاد هسته های جدید و مرکزی برای پاسخگویی به نیازهای روزانه ساکنان ضروری است. این ضرورت به عصر حاضر محدود نمی شد و ساختار برخی از شهرهای خاور میانه پیش از دوران مدرن را تحت تأثیر قرار داد؛ به عنوان مثال، تحولات جدید در قرن هفدهم اصفهان که توسط شاه عباس برای ایجاد یک شهر ایده آل طراحی شده بود، یک شهر جدید را به شهر قدیمی اضافه کرد و آن را به یک ساختار

شهرک مرکزی شود و لزوماً به سفرهای کوتاه‌تر در موقعیت‌های ایده‌آل زندگی و کار افراد در این شهرک‌ها سوق نمی‌یابد (شکل ۱). این مداخلات به انسجام کارآمد حمل و نقل و نحوه حکمرانی دولت بستگی دارند. از دیدگاه گسترش شهری، خطر توسعه شهرک‌های اقماری فرای محدوده‌های کلان‌شهر در طول این مسیرهای مهم حمل و نقلی وجود دارد. درجهٔ جلوگیری از وقوع این امر، وجود رویکردهای محکم دولتی و استراتژی‌های محدودسازی رشد، الزامی است (Habitat, 2014; 26).

(Shirazi & Falahat, 2012: 256-57) شهر فشرده باید از طریق حمایت آگاهانه و توسعه سلسله‌مراتبی از گره‌های واقع در محورهای اصلی حمل و نقل عمومی شهری ساخته شود. منظور از گره‌ها در منطقه شهری، شهرک‌های اقماری است که دارای مقیاس و عملکرد متفاوت بوده و از شهرک چندمرکزی مستقل گرفته تا شهرک‌های اقماری در انطباق با رشد شهری به میزان اندکی با موفقیت دنبال شده است؛ زیرا ثابت گشته که هر جا مشاغل باشند، افراد را از همه نقاط شهر جذب می‌کنند. الگوهای سفر ممکن است منجر به سفرهای طولانی افراد در طول شهر یا از شهرک‌های اقماری به

شکل ۱. ساختارهای فضایی شهری متعارف

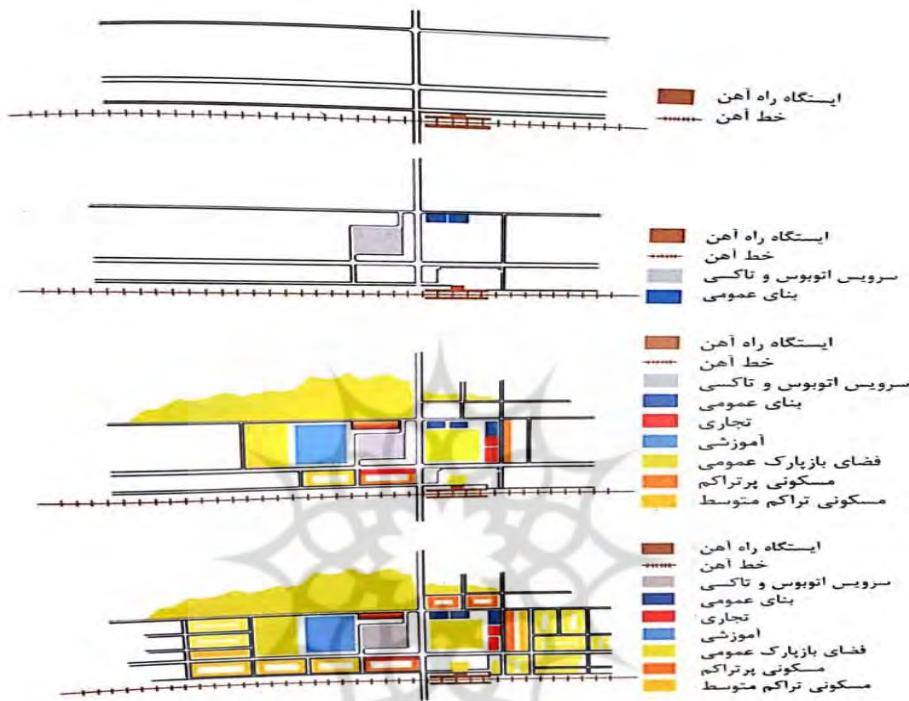
(منبع: نویسندها، ۱۴۰۰)

این گره‌ها، استراتژی مهمی برای ایجاد فشردگی به ویژه در نواحی پیرامونی است. گره‌های شهری راهبردی و متراکم با کاربری‌های مختلط، در صورتی

دروی شهر، شناسایی زیرگره‌های استراتژیک متصل به واسطه کریدورهای حمل و نقل و توسعه و افزایش تمرکز کاربرهای مختلط و تراکم مسکونی بیشتر در

اقتصادی بیشتر (به لحاظ کیفی) کمک خواهد کرد. شکل ۲ نشان می‌دهد چگونه این گره‌ها حول ایستگاه‌های حمل و نقل عمومی گسترش می‌یابند (Habitat, 2014:26).

فرصت‌های اقتصادی ایجاد خواهند کرد که کاربری اراضی مؤثر واقع شده و پیامدهای مثبتی داشته باشند. آن‌ها به طور متقابل از اهداف یکدیگر حمایت می‌کنند. در این راستا نه تنها تعداد کاربران به لحاظ کمیتی افزایش می‌یابد، بلکه گروه‌بندی کاربری اراضی به بازده

شکل ۲. رشد گره

(منبع: Habitat, 2014:27).

عناصر مشخصی در منطقه مادرشهری مانند طراحی فضایی شبکه حمل و نقل و کاربری‌های زمین مربوط می‌شود. همچنین به جریان‌های مردم و کالا اشاره دارد. فرم فشرده شهری لزوماً برای شهرهای تک مرکزی به کار نمی‌رود، بلکه می‌تواند برای مناطق شهری چندمرکزی نیز به کار گرفته شود (Dieleman et al, 1999: 606). شهر فشرده می‌تواند تک هسته‌ای یا چند هسته‌ای باشد؛ بستگی به این دارد که سطح تمرکز محلی از جمعیت و اشتغال وجود دارد یا نه (Li et al, 2019: 101).

مدل شهر برای تبدیل شدن به موضوع اصلی در مطالعات مربوط به سیاست‌های ساختار شهری برای کاهش وابستگی به اتومبیل در مناطق شهری گرایش دارد و مبتنی بر این ایده است که شهر فشرده نیز برای ساختار شهری غیر مرکز که چارچوب شهری امروز را یج است، امکان استفاده دارد. مطالعات بین‌المللی مربوط به تغییرات ساختار شهری دریافتند که با توجه به روند غالب گسترش توسعه شهری، مدل شهر فشرده تک هسته‌ای در مناطق کلان شهری امکان‌پذیر نیست (Lee et al, 2017: 12).

اقتصادی، تغییر در ساختار خانواده و سبک زندگی، جایه جایی افزایش یافته از طریق تکنولوژی حمل و نقلی جدید و کثیرتالوگهای سفر و سفرهای پیچیده و آونگی حومه و کار (هسته مرکزی) سبب شد تا درک سیستم‌های شهری به عنوان مناطق شهری تکمرکزی به طور قابل توجهی با واقعیت الگوی رشد شهری، ناکارآمد و مشکل به نظر برسد (لطفی و شهابی شهرمیری، ۱۳۹۵: ۲۴۳).

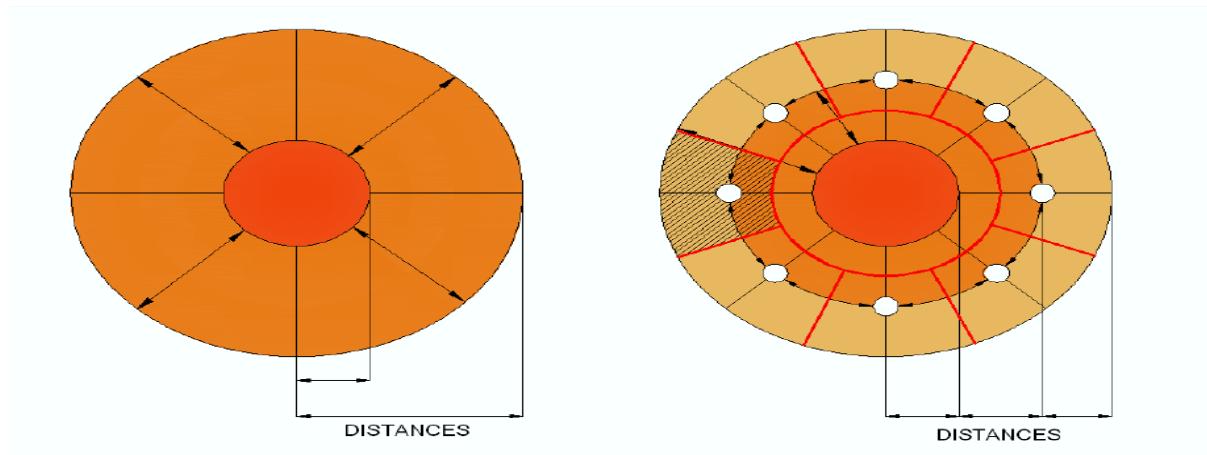
همچنین دلایل متعددی وجود دارد که باعث پژوهش و تلاش برای تغییر مدل تک‌هسته‌ای به چند‌هسته‌ای شده است؛ اول اینکه در طول دهه گذشته بسیاری از محققان و برنامه‌ریزان دریافت‌هایی که حرکت جمعیت به حومه‌ها و وابستگی به اتومبیل‌های شخصی و گسترش شبکه راه، سفرهای طولانی را ایجاد کرده که شهرهای چند‌هسته‌ای را شکل داده‌اند؛ دوم هزینه‌های بالای زمین در CBD و حرکت جمعیت به حومه‌ها با قیمت زمین‌های پایین منجر به تمرکزدایی شده است که بخش‌های اشتغال و خرید به حومه‌ها حرکت کردند؛ سوم افزایش مراکز فرعی و همچنین یک شبکه حمل و نقل عمومی (PT) منجر به وابستگی کمتر به وسائل نقلیه شخصی می‌شود. حتی اگر یک شبکه حمل و نقل وجود نداشته باشد، ساختار چند‌هسته‌ای باز هم طول سفر و زمان سفر را کاهش می‌دهد. ساختار چند‌هسته‌ای یک ساختار بهینه برای کاهش ترافیک است و یک سیستم PT خوب دسترسی به مراکز فرعی را بهبود می‌بخشد. مشکلات تمرکزدایی شهری نیاز به شواهدی از توانایی شهرهای چند‌هسته‌ای برای مدیریت و استفاده از پراکنده‌رویی شهری دارد.

(Alqhatani, 2014: 5).

دو الگوی تکمرکزی و چندمرکزی می‌توانند گویای فشردگی شهری باشند. چنانچه در توسعه چندمرکزی یک منطقه در پیرامون چندین مرکز سیاسی، اجتماعی و مالی سازماندهی می‌شود. یک منطقه در صورتی چندمرکزی خواهد بود که تقریباً به صورت برابر در میان چندین مرکز در بخش‌های مختلف خودش توزیع شود. در مقابل در توسعه تکمرکزی سازماندهی فعالیت‌های سیاسی، اجتماعی و مالی در یک منطقه تنها در یک بخش منفرد (به طور معمول حوزه تجاری مرکزی) متمرکز است (مشکینی و همکاران، ۱۳۹۲: ۱۵۳).

شهر چند‌هسته‌ای^۱ (چندمرکزی)

به طور سنتی شهرها با ساختارهای فضایی فشرده و تک‌هسته‌ای با تراکم بالاتر در CBD و کاهش تراکم در اطراف آن مشخص می‌شوند (Alonso, 1964:1). بسیاری از محققان بیان کرده‌اند که ساختارهای شهری تک‌هسته‌ای، در بهینه‌سازی استفاده از شبکه حمل و نقل موجود ناموفق بوده‌اند. کارگران برای کار در CBD یک جریان سفر مشابه هر روز با اوج سفر در صبح و شب از حومه‌ها و بالعکس ایجاد می‌کنند. تمرکزدایی اشتغال می‌تواند سبب سازماندهی ساختار حومه‌ای با تغییر از شهر تکمرکزی به مراکز فعالیت متعدد حومه‌ای (ACs) (به عنوان مثال: اشتغال، خرید و تفریح) که در حاشیه شهر قرار دارند، شود. این مراکز حومه‌ای به جایگزین قوی برای CBD تبدیل می‌شوند که به طور بالقوه مزایای مکان‌های با ویژگی پراکنده‌رویی (تراکم کم، قیمت پایین زمین و کمبود ترافیک) با مزایای مراکز فرعی (اقتصاد، شهرنشینی، تعامل شخصی) که با یک سیستم حمل و نقل خوب به هم متصل شده‌اند، ترکیب می‌کند (Anas et al, 1998:1427).

شکل ۳. ساختار تک‌هسته‌ای در برابر ساختار چند‌هسته‌ای
.(منبع: 6 Alqhatani, 2014: 6)

باشد. راه مقابله با چالش‌های پراکنده‌رویی توسعه ساختار چند‌هسته‌ای به عنوان ابزاری اصلی برنامه‌ریزی شهری در شهرهای چین معروفی شده است و بسیاری از دولت‌های شهری در برنامه‌های اصلی خود از طرح فضایی چند‌هسته‌ای حمایت کرده‌اند (Sun & Lv, 2020: 1). از دهه ۱۹۸۰ نظریه‌ها و مدل‌ها توسط محققان در زمینه‌های جغرافیا، برنامه‌ریزی شهری و منطقه‌ای همچنین اقتصاد برای تجزیه و تحلیل رشد شهری چند‌هسته‌ای بر اساس مفهوم شهر چند‌هسته‌ای توسعه یافته‌اند (Yue, et al, 2010:564). برخی محققان بر این عقیده‌اند که ایده اولیه چند‌هسته‌ای مربوط به مرحله بزرگراهی حومه‌نشینی در شهرهای بزرگ آمریکای شمالی است (Lin et al, 2012:2).

در یک اجماع گسترده، توسعه چند‌هسته‌ای فرایندی است که در آن چندین مرکز مجاور و با اندازه متعادل از نظر مورفو‌لوزیک یا عملکردی یکپارچه هستند (Sun et al, 2020: 2). بعد مورفو‌لوزیک مربوط به توزیع جغرافیایی مراکز چندگانه شهری در اندازه‌های مختلف است؛ در حالی که بعد عملکردی به ارتباطات متقابل بین مراکز اشاره دارد (Hall & Pain, 2006:1).

به طور خاص، جدا از این توافق که استراتژی‌های

رشد اقتصادی و پیشرفت در فناوری‌های حمل و نقل از پایان جنگ جهانی دوم، منجر به شهرنشینی سریع شده است. این امر تغییر شهرک‌های تک‌هسته‌ای فشرده به پراکنده‌رویی شهری را تسريع بخشیده است که نه تنها سبب ازدحام ترافیک شده، بلکه منجر به آلودگی هوا و صوتی، سفرهای طولانی، افزایش زمان سفر، انتشار گازهای گلخانه‌ای، افزایش استرس و حوادث ترافیکی نیز شده است (Weisbrod et al, 2003:99). پراکنده‌رویی گستردگی در اثر توسعه شهرنشینی در کلان‌شهرها در بیشتر موارد مورفو‌لوزی‌های پراکنده شهری ایجاد کرده که در بیشتر موارد با ساختار چند‌هسته‌ای (به وسیله سیستمی از مراکز فرعی مشخص می‌شود) متعادل می‌شود. توسعه مراکز چندگانه با کاربری ترکیبی متمرکز سفرهای طولانی و اتکا به خودرو کاهش داده و تراکم بالاتر توسعه شهری را تشویق می‌کند که امکان سازماندهی کارآمد عملکردهای شهری و حمل و نقل عمومی را فراهم می‌آورد. ساختار فضایی چند‌هسته‌ای ممکن است امیدبخش‌ترین راهکار مقابله با پراکنده‌رویی شهری ناسیمان و تقویت رقابت اقتصادی شهرها و انسجام اجتماعی و پایداری محیط‌زیست

طول و زمان رفت و آمد کوتاه یا پایدار می‌شود (Jun, 2020: 1). از نزدیکی بین محل کار و خانه حمایت می‌کند و ازدحام و سفر بیش از اندازه را کاهش می‌دهد (Veneri, 2010:404). با کاهش ترافیک و بهبود سفر انتشار CO₂ را کاهش می‌دهد (Yang and Cao, 2018: 2). بسیاری از تحقیقات، ساختار چندهسته‌ای را ناشی از تعادل نیروهای گریز از مرکز و مایل به مرکز می‌دانند (Fujita et al, 1999:20). تجمع مایل به مرکز از خدمات تولیدی پیشرفت و پخش گریز از مرکز خدمات اجتماعی و شخصی تا حد زیادی تشکیل ساختار چندهسته‌ای را تشریح می‌کنند (Hall & Pain, 2006:2). مزایای مدل‌های شهر فشرده و پراکنده رو با هم ترکیب می‌کند و درنتیجه به طور گسترده به عنوان یک شکل مطلوب شهری در نظر گرفته می‌شود (Liu et al, 2019: 2). سبب تشویق هم‌افزایی اقتصادی و تخصص‌گرایی، تقویت مراکز شهری فشرده و کاربری اراضی ترکیبی و کاهش جزیره گرمایی شهری می‌شود (Liu et al, 2018: 2). توسعه چندهسته‌ای امروزه ابزاری استراتژیک را نشان می‌دهد که قادر به ارتقای رقابت اقتصادی، انسجام اجتماعی و پایداری زیستمحیطی است (Manole et al, 2018:160); به عنوان مثال، ادعا می‌شود که شهر چندهسته‌ای تأثیر مثبتی بر موضوعات مربوط به تغییرات آب و هوایی داشته است؛ زیرا مانع پراکنده‌روی شهرها می‌شود. اظهار شده است که تجمع فعالیت‌ها در مراکز معین، موجب حفاظت و بهبود فضاهای، بهویژه فضای باز و مکان‌های سبز و توسعه برنامه‌های حمل و نقل منطقی و مؤثر می‌شود. استدلال دیگر این است که چندهسته‌ای باعث افزایش رقابت در مراکز، تسهیل توزیع کارآمد اشتغال بین مراکز و حتی توسعه می‌شود (Sat, 2018:2).

الگوی توسعه مراکز فعالیت (فرم شهری چندهسته‌ای) الگویی است که بر زیست‌پذیری بیشتر، تراکم بالاتر و

چندهسته‌ای برای مقابله با پراکنده‌رویی منطقه ساخته شده شهری همچنین اثرات تراکم طراحی شده‌اند، هدف توسعه چندهسته‌ای به طور فزاینده بر انسجام بین مراکز مختلف (فرعی) تأکید می‌کند (Wang et al, 2020: 1). ساختار چندهسته‌ای در مقیاس‌های مختلف مفهوم‌سازی شده است. از مقیاس درون‌شهری (مراکز اشتغال و جمعیت در یک شهر)، مقیاس بین‌شهری، مقیاس منطقه‌ای تا سطح جهانی (شبکه شهری جهانی که توسط تعدادی از شهرهای جهانی مستحکم شده است). در مقیاس درون‌شهری عمولاً با تعادل مسکن- شغل و ارائه خدمات عمومی مرتبط است (Liu et al, 2018: 2). ساختار چندهسته‌ای هم در شهرهای کوهستانی و هم در شهرهای مسطح شکل می‌گیرد (Liu et al, 2019: 2). در شهرهای چندهسته‌ای، اغلب مردم به تجمع‌های انبوه از محل کار در مراکز فرعی خارج از CBD یا خود CBD رفت و آمد می‌کنند. باید از شبکه‌های حمل و نقل سبک که این مراکز اشتغال را به یکدیگر وصل می‌کنند و سیستم متروکم خطوط حمل و نقل عمومی و خطوط دوچرخه در این مراکز و همچنین مقرراتی که اجازه استفاده از کاربری ترکیبی و اجازه ترکیب محل سکونت و محل کار در داخل آن‌ها را می‌دهد، حمایت کنیم. باید از مقرراتی که اجازه استفاده از کاربری‌های ترکیبی را می‌دهند، سیاست‌هایی که بلوک‌های شهر کوچک برای پیاده‌روی به محل کار را تسهیل می‌کند و سیاست‌هایی که شبکه مسیرهای دوچرخه‌سواری را در سراسر جامعه ترویج می‌دهند و فاصله کوتاه سفر به فاصله طولانی سفر را اولویت دهند، حمایت کنیم (Angel & Blei, 2016:22). مطالعات تحریکی بر تأثیر ساختار شهر چندهسته‌ای بر کاهش مدت سفر تأکید کرده‌اند. در ساختار چندهسته‌ای به سبب تعادل منطقی بین موقعیت خانوارها و بنگاهها برای به حداقل رساندن سود یا به حداقل رساندن هزینه‌ها

جریان مسافرتی متمرکز را کاهش دهد (Li et al, 2019:101).

درواقع شهر چندهسته‌ای مدل توسعه شهری ارجح است؛ زیرا منجر به شهرهای فشرده با ابعاد بزرگ‌تر می‌شود (Olsvold, 2018:1) و این مدل در شهرهای با فرم شهری فشرده موجود (فرم شهری فشرده Bardhan چندهسته‌ای کلکته هند) نیز دنبال می‌شود (Bardhan et al, 2015:56). فرم شهری فشرده و چندهسته‌گرایی، اصلی‌ترین راهکارهایی هستند که توسط برخی محققان به منظور کاهش آلودگی ناشی از ترافیک و درنتیجه دستیابی به توسعه پایدار ترویج می‌شود. Tao و همکاران (۲۰۱۹) در بررسی مدل‌های فشرده و چندهسته‌ای در منطقه دلتای رودخانه یانگ‌تسه، شواهد تجربی این موضوع را به دست آوردند و یافته‌های آن‌ها از به کارگیری الگوهای فشرده و چندهسته‌ای در چین حمایت می‌کند.

یافته‌های تحقیق

ویژگی‌های ساختارهای شهری

بررسی مراحل رشد شهرها در دوره‌های تاریخی نشان می‌دهد که شهرها تا قبل از تغییرات انقلاب صنعتی و تغییرات تکنولوژیک به سبب روند پایین رشد جمعیت، مرزهای شهر تغییرات کمی را در خود می‌دیدند و در اکثر مناطق جهان، شهر دارای ساختار فشرده بود و با دیوارها و حصارها، محدوده شهرها برای مدت‌ها از ثبات برخوردار بود. با ایجاد تغییرات ناشی از انقلاب صنعتی مانند افزایش نرخ رشد جمعیت و تکنولوژی حمل و نقل، بافت و محدوده شهرها دچار تغییرات شدیدی شد و بسیاری از شهرهای فشرده به شهرهای گستره‌های تبدیل شدند. آرمان‌گرایان، معماران و برنامه‌ریزان شهری در قرن ۱۹ برای کاهش مسائل ناشی از گستردگی شهرها و آلودگی و مسائل درون‌شهری، طرح‌های زیادی، مانند: شهر صنعتی،

جوامع با دسترسی بهتر به خدمات با ایجاد محیط‌های شهری چندهسته‌ای بزرگ‌تر مرکز دارد. مرکز این مدل توسعه کاربری ترکیبی، تجمع گونه‌های متعدد تجاری، اشتغال و اهداف مسکونی است؛ علاوه بر این مدل پیشنهاد می‌کند با ایجاد تراکم بالاتر گره‌ها، تقویت سیستم اتوبوسرانی، تراموا متعاقباً کاهش استفاده از وسایل نقلیه موتوری تعداد سفرهای موردنیاز برای دسترسی به خدمات را کاهش می‌دهد (Alford & Whiteman, 2009:54) شهری کاملاً درک کرده‌اند که ساختار چندهسته‌ای یک راه حل ضروری برای کلان‌شهرها است که هدف آن غلبه بر چالش‌های شهری پیرامون CBD مانند ازدحام ترافیک، آلودگی محیط‌زیست و تأثیر جزیره گرمایی است. برای اجرای برنامه‌ریزی شهری پایدار، الگوی چندهسته‌ای از ساختار شهری می‌تواند به تخصیص بهینه منابع شهری کمک کند، استفاده از کاربری زمین را مدیریت کند، چالش‌های شهری را مهار کند، شهرهای کم‌کربن را به ارمغان آورد، استراتژی سیاسی آینده را هدایت کند. ساختار چندهسته‌ای به عنوان یک استراتژی مهم برای توسعه شهری آینده درجهت کاهش مسائل، مانند بی‌نظمی گستردگی ناشی از منابع مرکز درنظر گرفته شده است (Liu et al, 2020:2). شهر چندهسته‌ای به دو دلیل ازدحام ترافیک را کاهش می‌دهد: نخست؛ ساختار چندهسته‌ای هم‌جواری بین خانه و محل کار را تسهیل می‌کند؛ از این‌رو باعث کاهش سفر با وسیله نقلیه شخصی می‌شود. اجاره پایین‌تر مسکن و محیط بهتر مردم به سمت مراکز فرعی تغییر می‌کند. دوم، در مقایسه با یک شهر تک‌هسته‌ای که معمولاً جریان مسافرتی مرکز در مسیرهای شعاعی به مرکز اصلی شهر دارد، یک شهر چندهسته‌ای رفت‌وآمد در داخل یا بین مراکز فرعی را ترویج می‌کند که ممکن است

ساختار همچنان مرکز تجاری (CBD) نسبت به سایر نقاط شهر تراکم بیشتری دارد و باعث جذب سفر از کل شهر می‌شود. در کشورهای در حال توسعه با افزایش جمعیت و مهاجرت روستاییان، الحاق روستاهای شهر، محدوده کالبدی شهرها گسترش یافت و مرکز شهر بیشتر تراکم و جذب سفر را دارد. چنین ویژگی‌های ساختار تک‌هسته‌ای گسترد و پراکنده را مشخص می‌کنند. به سبب مسائل ناشی از تجمع و تمرکز در مرکز شهر و افزایش قیمت زمین، ازدحام ترافیک بسیاری از شرکت‌ها و مؤسسات تجاری در محدوده‌های بیرون از مرکز شهر تأسیس شده‌اند و جمعیت نیز در اطراف این مراکز ساکن شده‌اند. شکل مراکز و هسته‌های جدید در شهرهای گسترد و پراکنده به خصوص مناطق کلان‌شهری ساختار چند‌هسته‌ای پراکنده را شکل داده‌اند. ساختار پراکنده چند‌هسته‌ای، شایع‌ترین ساختار در شهرهای بزرگ جهان است. برای کاهش مسائل در این شهرها مانند آلودگی، ازدحام ترافیک، مسکن، دسترسی به خدمات، افزایش پیاده‌محوری بهره‌گیری از شاخص فشرده‌گی در این شهرها پیشنهاد شده است. جدول ۲ ویژگی‌های ساختارهای شهری و شکل ۴ نمایش فضایی ساختارهای شهری را نشان می‌دهند.

باغ شهر و... ارائه دادند. با وجود همه تلاش‌ها برای کاستن از مسائل موجود در شهرها، در نیمة دوم قرن بیستم رشد جمعیت شدت بیشتری گرفت و بسیاری از شهرها به خصوص در کشورهای در حال توسعه، با جمعیت میلیونی روبه‌رو شدند و چالش‌های زیادی در حوزه حمل و نقل، محیط‌زیست، مسکن و خدمات عمومی گریبان‌گیر آن‌ها شد. در راستای حل این چالش‌ها و تحقق توسعه پایدار شهری، روش‌هایی برای کنترل رشد شهر و فشرده‌سازی شهرها ارائه شد. نظریه‌ها و رویکردهایی، مانند: رشد هوشمند، نوشهرگرایی، توسعه میان‌افزا و شهر فشرده، برای دست‌کاری در ساختار و فرم شهرها ارائه شد. تغییر ساختار شهرها در دوره‌های گذشته به این صورت بوده است که در دوره‌های قبل از انقلاب صنعتی، شهرها ساختار فشرده و تک‌هسته‌ای داشتند در هسته شهرها بازارها و کلیساها و مراکز سیاسی (ارگ و کاخ) قرار می‌گرفتند و اکثر فعالیت‌ها به صورت پیاده انجام می‌شد. با رشد جمعیت و رشد حمل و نقل در کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه به محدوده کالبدی شهرها تغییرات زیادی داشتند. در آمریکای شمالی رشد حومه‌نشینی و مهاجرت جمعیت از مرکز شهرها به حومه باعث گسترش محدود شهرها شد. در این

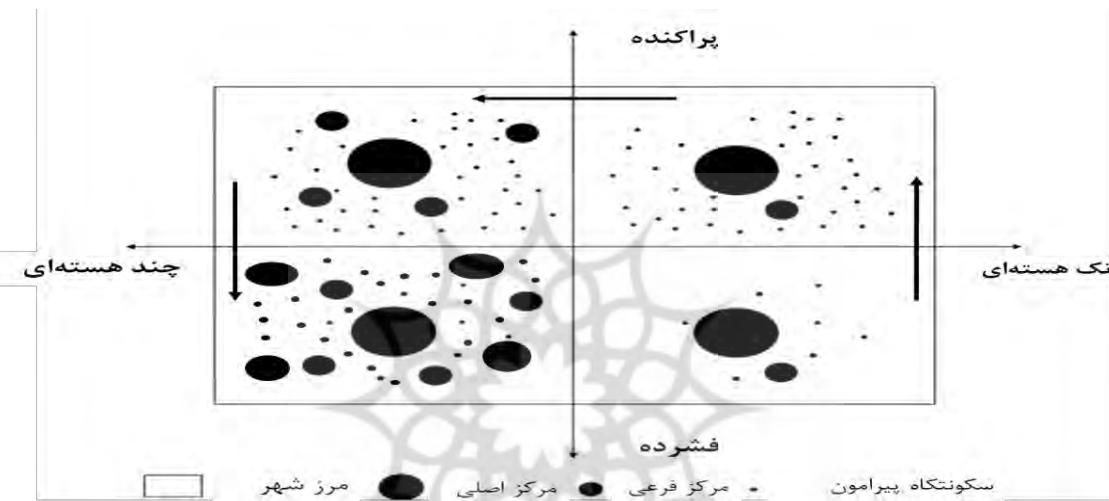
جدول ۲. ویژگی‌های ساختارهای شهری

ساختار شهری	ویژگی‌ها
ساختار فشرده تک‌هسته‌ای	ساختار شهرهای قدیمی، تسلط مرکز شهر، وجود بازار و مرکز سیاسی در مرکز شهر، دسترسی سریع به مرکز شهر، دسترسی پیاده، مرز کالبدی مشخص (دیوار و حصار)
ساختار پراکنده تک‌هسته‌ای	گسترش شهر به مرزها و دیوارهای بیرون از شهر (ازبین‌رفتن دیوارها)، حومه‌نشینی در آمریکا، زاغه‌نشینی و حومه‌نشینی در شهرهای در حال توسعه، وجود مرکز (CBD) با تراکم جمعیت و اشتغال، جریان رفت‌وآمد زیاد به مرکز، افزایش هزینه‌های سفر، آلودگی، ازدحام ترافیک، افزایش مصرف انرژی، اراضی تک‌کاربری، منطقه‌بندی، توسعه جهشی (منفصل)، توسعه گستردۀ نواری تجاری، گسترش حاشیه‌نشینی و زاغه‌نشینی، تفکیک کاربری زمین، توسعه مسکونی با تراکم پایین
ساختار پراکنده چند‌هسته‌ای	مهاجرت شرکت‌ها و مؤسسات به هسته‌های جدید، گسترش مرزهای شهر، افزایش سفر به هسته اصلی و قدیمی، ساختار مناطق کلان‌شهرها و شهرهای بسیار بزرگ، توزیع جمعیت و اشتغال در هسته‌های فرعی، تراکم پایین در

تبیین نظری ساختار شهر فشرده پندرسته‌ای به مثُور ایجاد فرم شهری پلیار

<p>محدوده‌های بین‌هسته‌ای، وجود زمین‌های خالی، بایر، اراضی متروکه در محدوده شهرها، اراضی تک‌کاربری، منطقه‌بندی، توسعه جهشی (منفصل)، توسعه گستردۀ نواری تجاری، گسترش حاشیه‌نشینی و زاغه‌نشینی، تفکیک کاربری زمین، توسعه مسکونی با تراکم پایین</p>	<p>ایجاد هسته‌های جدید، تقویت هسته‌های موجود، افزایش تراکم ساختمانی در هسته‌ها و محدوده‌های بین‌هسته‌ها، بهره‌گیری از اراضی بایر و خالی، کاهش مناطق مسکونی با تراکم پایین، تقویت کاربری ترکیبی، استفاده از کمرنگ سبز و روش‌های کنترل حریم شهر، تقویت حمل و نقل عمومی، افزایش مسکن قابل استطاعت، افزایش مالیات بر زمین‌های خالی و تشویق درجهت افزایش تراکم و ساخت و ساز، انتقال کاربری‌های ناکارآمد به بیرون از شهر. (بهره‌گیری همزمان از راهبردهای شهر فشرده و شهر چند‌هسته‌ای)</p>	<p>ساختمان فشرده چند‌هسته‌ای</p>
--	---	--------------------------------------

(منبع: نویسنده‌گان، ۱۴۰۰)

شکل ۴. نمایش فضایی ساختارهای فضایی شهری

(منبع: نویسنده‌گان، ۱۴۰۰)

هسته قدیمی، هسته‌های فرعی (سکونت، اشتغال، خدمات) در شهر شکل می‌گیرند. اگر ساختار شهر به صورت تک‌هسته‌ای پراکنده باقی بماند، چالش‌ها و مسائل شهری، مانند افزایش هزینه سفر، آلودگی و ازدحام ترافیک افزایش پیدا می‌کنند و اگر به صورت ساختار پراکنده چند‌هسته‌ای شکل بگیرد، مسائلی مانند تراکم پایین در محدوده‌های بین‌هسته‌ای، وجود زمین‌های بایر، اراضی متروکه و فرسوده در محدوده شهرها، اراضی تک‌کاربری، منطقه‌بندی، توسعه جهشی (منفصل)، توسعه گستردۀ نواری تجاری، گسترش حاشیه‌نشینی و زاغه‌نشینی، تفکیک کاربری زمین، توسعه مسکونی با تراکم پایین نیز این ساختار را

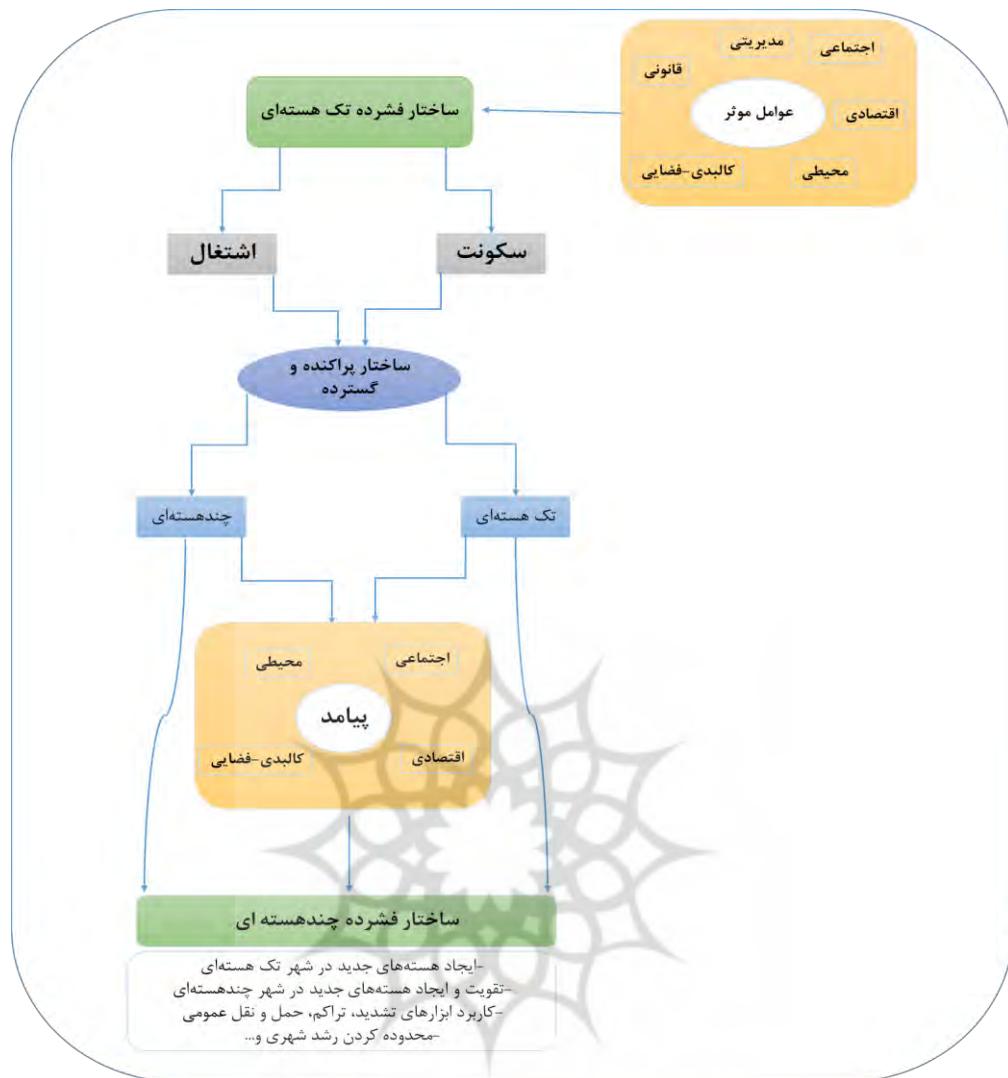
تغییر از ساختار تک‌هسته‌ای فشرده به ساختار چند‌هسته‌ای فشرده

در ساختار فشرده تک‌هسته‌ای شهری، مؤلفه‌های سکونت و اشتغال به صورت همزمان یا یکی از آن‌ها تحت تأثیر عوامل و سازوکارهای زیادی در ابعاد سیاسی، اقتصادی، مدیریتی، قانونی، کالبدی-فضایی، محیطی، اجتماعی گستردۀ و پراکنده می‌شوند و ساختار شهری پراکنده و گستردۀ شکل می‌گیرد. در همچنان به تمام شهر خدمات‌رسانی می‌کند و بیشترین جذب سفر را از سراسر شهر دارد یا علاوه بر

کارآمد، کاربری ترکیبی، افزایش تراکم، تشدیدسازی، اقتصاد ناشی از تجمع و کاهش مصرف انرژی دنبال می‌شوند؛ بنابراین ترکیب دو ساختار فشرده و چندهسته‌ای، دستیابی به این شاخص‌ها را تسريع و تقویت می‌کند.

ناکارآمد می‌کند. از آنجاکه شهر فشرده برای مقابله با ساختار پراکنده‌روبی شهری پیشنهاد شده است، اصول این نظریه با ساختار شهر چندهسته‌ای ترکیب می‌شود و ساختار شهر فشرده چندهسته‌ای را شکل می‌دهند. اجرای اصول شهر فشرده در ساختار شهر تکهسته‌ای گسترده، مسائل موجود را به سبب افزایش تراکم جمعیت و تراکم ساخت‌وساز تشدید می‌کند؛ بنابراین لازم است تا هسته‌های جدید طراحی و ایجاد شوندو این هسته‌ها از توسعه میان‌افرا (استفاده از زمین‌های بایر، افزایش ساخت‌وساز) و کاربری ترکیبی استفاده می‌کنند. در شکل ۵ شاخص‌های پیونددهنده شهر فشرده و چندهسته‌ای ارائه شده است. شاخص‌های فشرده مسی فشرده سبب اجرای صحیح و مطلوب رویکرد شهر چندهسته‌ای می‌شوند و برای ایجاد شهر فشرده مطلوب لازم است تا از ساختار چندهسته‌ای استفاده شود.

افزایش فشرده‌گی در شهر فشرده چندهسته‌ای با تقویت هسته‌ها و مرکز اشتغال، جمعیت و کریدورها امکان‌پذیر است. هم‌زمان با ایجاد هسته‌های جدید و تقویت هسته‌های موجود، فشرده‌سازی، تشدید و تراکم در سایر محدوده‌های شهر نیز صورت می‌گیرد و زمین‌های خالی، بایر، بافت‌های فرسوده و ناکارآمد در درون شهر به کار گرفته می‌شود و تراکم ساختمانی افزایش می‌یابد. این ویژگی‌ها ساختار شهر فشرده چندهسته‌ای را تعریف می‌کنند. رویکرد شهر فشرده چندهسته‌ای از سه ساختار پراکنده‌روبی، شهر فشرده و ساختار چندهسته‌ای برای دستیابی به فرم شهر پایدار بهره می‌گیرد. شهرهایی که با پدیده پراکنده‌روبی مواجه می‌شوند، می‌توانند با ایجاد و تقویت هسته‌ها فشرده‌گی را افزایش دهند. در ساختار چندهسته‌ای و شهر فشرده، شاخص‌هایی، مانند: کاهش آلودگی، کاهش ترافیک، افزایش پیاده‌محوری، دستیابی به مسکن قابل استطاعت، حمل و نقل عمومی

شکل ۵. تغییر از ساختار فشرده تک هسته‌ای به ساختار فشرده چند هسته‌ای

(منبع: نویسنده‌گان، ۱۴۰۰)

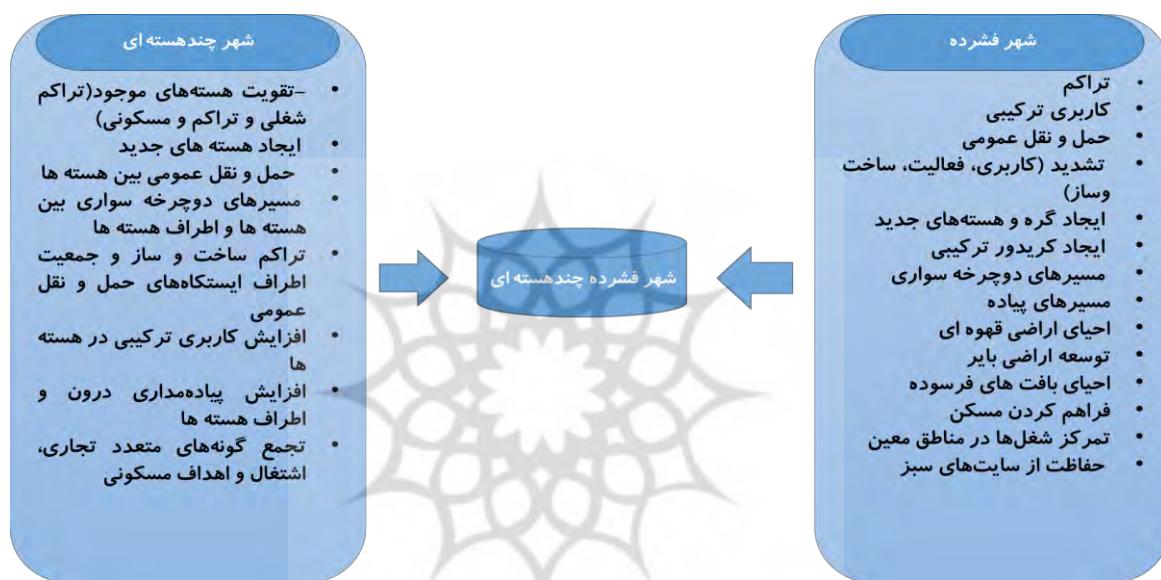
است؛ بنابراین ضرورت شناسایی پتانسیل مناطق برای ایجاد هسته جدید در بستر رویکرد فشرده اهمیت دارد. رویکرد شهر فشرده به دنبال افزایش تراکم ساخت و ساز و جمعیت و تشدید فعالیت است؛ بنابراین در این بستر این امکان وجود دارد که بخش‌های با ظرفیت افزایش تراکم نسبت به نواحی مجاور شناسایی و برنامه‌ریزی شود تا توزیع خدمات و اشتغال بهینه شود و هزینه‌ها و زمان سفر شهروندان کاهش یابد. می‌توان گفت رشد و گسترش شهر اجتناب‌ناپذیر است. برای ساماندهی و نظم‌بخشی به رشد فیزیکی شهر در حال حاضر و در

پیوند بین شهر فشرده و شهر چند هسته‌ای (شهر فشرده چند هسته‌ای)

در شهرهای بزرگ و کلان شهرها، پراکنده‌رویی سبب می‌شود که بخش‌های دیگر شهر با تراکم و انباشتگی کمتری رشد کنند و بیشترین تراکم فعالیت و سفر در محدوده مرکزی و منطقه یک اتفاق می‌افتد (ساختار تک هسته‌ای و فشرده‌گی مراکز کار و فعالیت در محدوده مرکزی شهر). این ویژگی سبب ازدحام در منطقه یک و افزایش هزینه‌های سفر و مدت سفر شهروندان برای استفاده از خدمات مرکز شهر شده

عمومی، پیاده‌روی، افزایش تراکم به عنوان ویژگی‌های هسته‌ها در تبیین شهر چندهسته‌ای بیان شده است. ایجاد هسته‌ها و تقویت هسته‌ها با ویژگی‌های بیان شده، ساختار فشرده را تقویت خواهد کرد و در مجموع به ایجاد ساختار فشرده چندهسته‌ای خواهد انجامید.

گسترش‌های آینده لازم، از رویکرد شهر فشرده چندهسته‌ای استفاده شود. در شکل ۶ شاخص‌های پیونددهنده دو نظریه شهر فشرده و شهر چندهسته‌ای بیان شده است. شهر فشرده با ویژگی‌هایی مانند تراکم، کاربری ترکیبی، ایجاد گره، مسیرهای پیاده، مسیرهای دوچرخه‌سواری توصیف شده است. همچنین ویژگی‌های کاربری ترکیبی، فشرده‌گی، حمل و نقل

شکل ۶. شاخص‌های پیونددهنده شهر فشرده و شهر چندهسته‌ای

(منبع: نویسنده‌گان، ۱۴۰۰)

زیادی در محدوده شهرها فاقد کاربری یا دارای کاربری‌های فراشهری هستند یا اینکه متناسب با ارزش زمین و تأسیسات و تجهیزات موجود، تراکم ساختمانی-جمعیتی اعمال نشده است و به علت گستردگی شهر و تمرکزگرایی در هسته مرکزی شهری، حجم سفر به هسته شهر افزایش یافته و فاصله بین محل کار و شغل نیز طولانی شده است. این در حالی است که می‌توان با محدود کردن گسترش حاشیه‌ای و اعمال سیاست‌های تشويقی متراکم‌سازی، تقویت هسته‌های فرعی، ایجاد هسته‌های جدید، خروج

نتیجه‌گیری

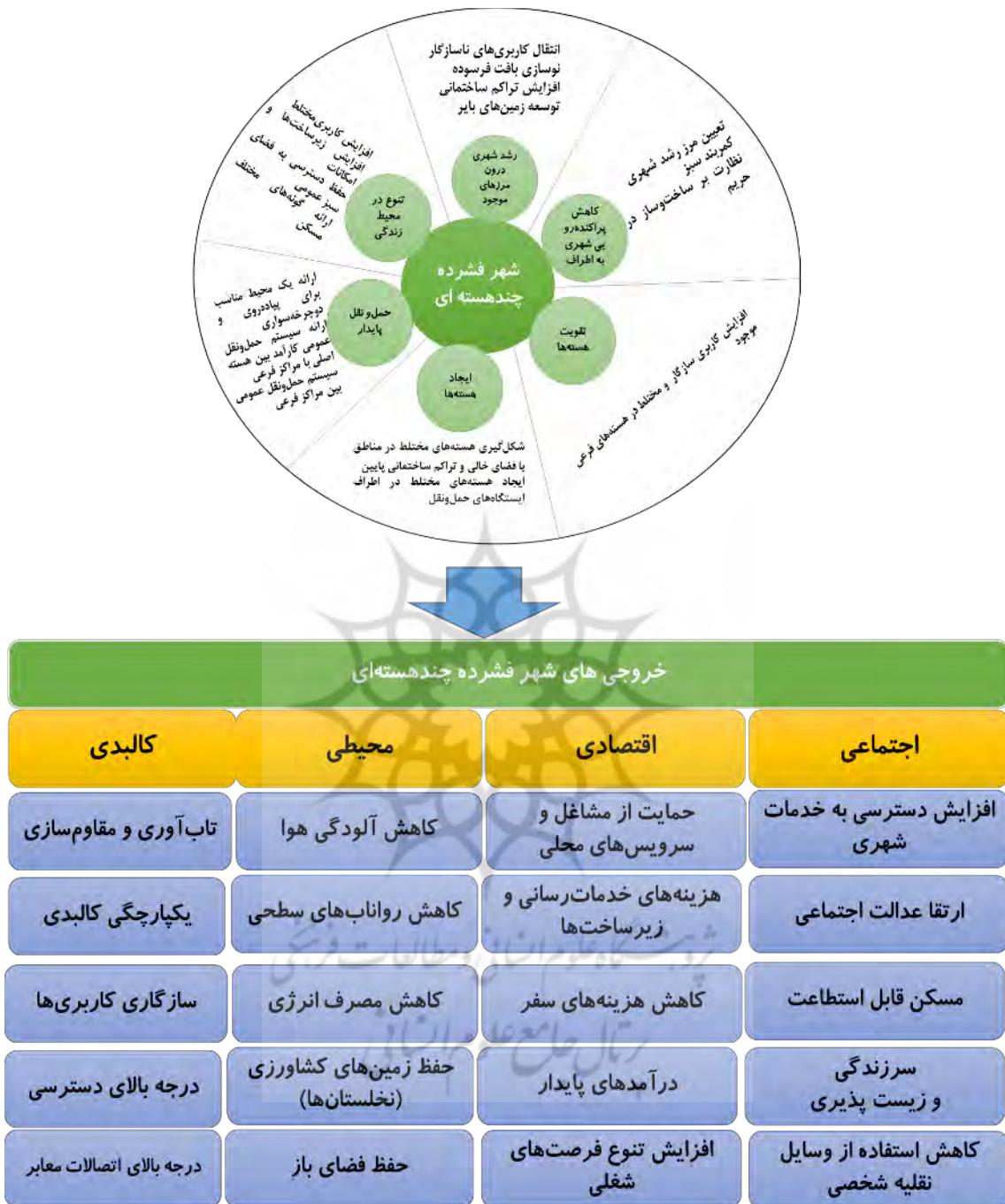
رشد و توسعه بی‌تناسب شهرها، به خصوص در کشورهای در حال توسعه، عدم مطلوبیت زیست شهری را نشان می‌دهد. نابسامانی‌های کالبدی و تأسیساتی، آسیب‌های اقتصادی و آلودگی‌های زیست محیطی، مهم‌ترین مسائلی هستند که در عدم مطلوبیت زیست شهری ظهور یافته‌اند؛ بنابراین با وجود چنین کاسته‌هایی، فضاهای شهری در پاسخگویی صحیح به نیازهای شهرنشینی سریع و شتاب‌آلود ناتوان مانده‌اند. در پی رشد و گسترش بی‌رویه شهرها، اراضی شهری

حمل و نقل پایدار، ایجاد هسته ها و تقویت هسته ها پیشنهاد شده است. هریک از این سیاست ها نیز راهبردهای مربوط به خود را دارد. ایجاد و تقویت هسته های فرعی برای دستیابی به ساختار مطلوب شهری در شهر با استفاده از اصول شهر فشرده (تراکم ساخت و ساز، تراکم جمعیت، کاربری ترکیبی، حمل و نقل عمومی) انجام می شود. در کنار این سیاست حمل و نقل پایدار، توسعه میان افزا و کنترل پراکنده رویی نیز صورت خواهد گرفت که اصول اجرای شهر فشرده را تسهیل می کنند. اجرای این سیاست ها و راهبردها پیامدهای مطلوبی در ابعاد توسعه پایدار شهری (اجتماعی، اقتصادی و محیطی) و کالبدی به همراه می آورد. راهبردهایی مانند نوسازی بافت فرسوده، انتقال کاربری های ناسازگار و توسعه زمین های بایر، سبب پیامدهای مثبت در بعد کالبدی، مانند تاب آوری و مقاوم سازی، یکپارچگی کالبدی و درجه بالای دسترسی خواهد شد. همچنین از این ساختار شهر فشرده چند هسته ای می توان در طرح جامع و طرح های شهری و سایر شهرهای بزرگ نیز استفاده کرد. تأیید رویکرد شهر فشرده چند هسته ای نیاز به تحقیقات تجربی دارد، اما آنچه مشخص است، اخیرین رویکرد در ساختار شهری، رویکرد شهر فشرده چند هسته ای است.

کاربری های ناسازگار، علاوه بر استفاده بهینه و حداقلی از ظرفیت های درون شهر، مانع تحریب محیط زیست و نابودی اراضی کشاورزی حاشیه شهرها شد و با هدایت توسعه کالبدی و ایجاد الگوی مطلوب ساختار فضایی شهر، گامی درجه ت توسعه پایدار شهری برداشت. این مهم با بهره گیری از رویکرد شهر فشرده چند هسته ای، قابل دستیابی است.

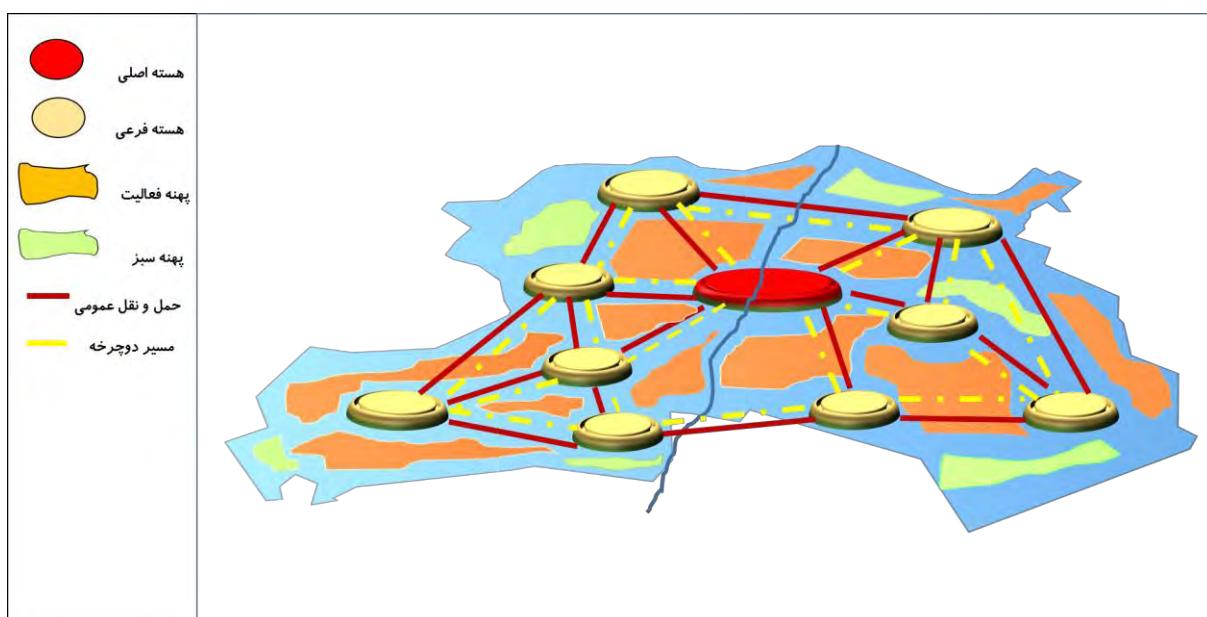
ضرورت توجه به شهر فشرده چند هسته ای از جنبه های گوناگون قابل بیان است؛ ابتدا اینکه از نظر تاریخی شهرهای سنتی دارای ویژگی فشرده گی بوده اند و وجود این ویژگی باعث کارآمدی شهر در جنبه های مختلف می شد و فشرده گی در شهرهای بزرگ در صورتی با کارآمدی همراه خواهد شد که هسته های جدید در ساختار شهر شکل بگیرند. دوم اینکه در نظریه های جدید مانند رشد هوشمند، نوشهرگرایی نیز بر ساختار فشرده و ایجاد مراکز دارای تنوع تأکید شده است. همچنین ظهور ویژگی پراکنده رویی در شهرها، به خصوص شهرهای بزرگ، بر اهمیت استفاده از رویکردهای مقابله ای، مانند شهر فشرده چند هسته ای افروده است.

نحوه به کار گیری الگوی شهر فشرده چند هسته ای بدین صورت قابل بیان است: اگر ساختار شهرهای بزرگ و کلان شهرها به صورت فشرده تک هسته ای شکل بگیرد، لازم است تا ساختار چند هسته ای به پیکر شهر اضافه شود. اگر شهر به صورت پراکنده چند هسته ای باشد، ضروری است تا شهر فشرده با ساختار چند هسته ای همراه شود و چنانچه به صورت ساختار پراکنده تک هسته ای باشد، باید شهر فشرده چند هسته ای به کار گرفته شود. به منظور اجرای الگوی شهر فشرده چند هسته ای، از ۶ سیاست عمده، شامل: رشد شهری درون مرزهای موجود، کاهش پراکنده رویی شهری به اطراف، تنوع در محیط زندگی،

شكل ۷. سیاست ها، راهبردها و خروجهای شهر فشرده چند هسته ای

(منبع: نویسندها، ۱۴۰۰)

شکل ۸. الگوی فضایی شهر فشرده چند هسته‌ای (شهر نمونه)

(منبع: نویسندها، ۱۴۰۰)

منابع

ساختارهای منطقه‌ای شبکه‌ای-چندمرکزی، برنامه‌ریزی و آمایش فضاء، دانشگاه گلستان، دوره بیستم، شماره ۱، صص ۲۶۷-۲۴۱.

<https://hsmsp.modares.ac.ir/article-21-3542-fa.html>

مشکینی، ابوالفضل؛ زنگانه، احمد؛ مهدنژاد، احمد. (۱۳۹۲). درآمدی بر پراکنده‌رویی (خرش) شهری، چاپ تربیت معلم، تهران، چاپ اول.

Abdullahi, S., & Pradhan, B. (2017). Compact City Modeling (Case Study of Kajang City, Malaysia). In Spatial Modeling and Assessment of Urban Form (pp. 225-265). Springer, Cham.

<https://opus.lib.uts.edu.au/handle/10453/126471>

Alford, G., & Whiteman, J. (2009). Macro-urban form and transport energy outcomes: Investigations for Melbourne. Road & Transport Research: A Journal of Australian and New Zealand Research and Practice, 18(1), 53.

https://www.australasiantransportresearchforum.org.au/sites/default/files/2008_Alford_Whiteman.pdf

Alonso, W. (1964). Location and land use. Toward a general theory of land rent. Location and land use. Toward a general theory of land rent.

https://www.hup.harvard.edu/catalog.php?isbn=978_0674730854

تحویدی، مهدی. (۱۳۹۴). ارائه الگوی بهینه توسعه فیزیکی شهر با تأکید بر شاخص‌های توسعه میان‌افزار، پایان‌نامه کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه مراغه.

https://ganj.irandoc.ac.ir/#/articles/cd36e59a3a8a31e_7606023dc30d91456

راجرز، لرد. (۱۳۹۳). بهسوی یک رنسانس شهری، مترجم محمد سعید ایزدی، چاپ اول، تهران: انتشارات دانشگاه تهران.

سفلابی، فرزانه؛ منطقی، گلنوش. (۱۳۸۹). شهر فشرده، شکل شهری پایدار، ماهنامه شمس، شماره ۶۶-۶۵، صص ۲۲-۱۵.

رازقی، حبیب‌الله؛ زیاری، کرامت‌الله و سعیدی رضوانی، نوید (۱۳۹۰)، «مدل چند هسته‌ای و چندمرکزی شهر و کلان‌شهری، از نظریه تا عمل؛ مطالعه موردی: شهر کرج»، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، دانشگاه خوارزمی، سال ۲۶، شماره سوم، شماره پیاپی ۱۰۲.

ensani.ir/fa/article/313914/%D9%85%D8%AF%D9%84-%DA%86%D9%86%D8%AF%D9%87%D8%B3%D8%AA%D9%87-%D8%A7%DB%8C-%D9%http://

لطفی، صدیقه؛ شهابی شهری، مجتبی. (۱۳۹۵). تغییر الگوی شهرنشینی از ساختار شهری تک مرکزی- سلسه مراتبی به

conceptual framework for compact and green cities. Ecological Indicators.

<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S1470160X17304144>

Bagheri, B., & Tousi, S. N. (2018). An explanation of urban sprawl phenomenon in Shiraz Metropolitan Area (SMA). Cities, 73, 71-90.

<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0264275117305929>

Banai, R., & DePriest, T. (2010). Urban Sprawl: Definitions, data, methods of measurement, and environmental consequences. Education, 2010.

<http://www.jsedimensions.org/wordpress/content/urban-sprawl-definitions-data-methods-of-measurement-and-environmental-consequences-2014-12/>

Bardhan, R., Kurisu, K., & Hanaki, K. (2015). Does compact urban forms relate to good quality of life in high density cities of India? Case of Kolkata. Cities, 48, 55-65.

<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S026427511500089X>

Bhatta, B. (2012). Urban growth analysis and remote sensing: a case study of Kolkata, India 1980–2010. Springer Science & Business Media.

<https://books.google.com/books?hl=en&lr=&id=OOQ-E7JfzGQC&oi=fnd&pg=PP3&dq=19.%09Bhatta,+B.+%282012.%29+Urban+growth+analysis+and+remote+sensing:+a+case+study+of+Kolkata,+India+1980%20%932010.+Springer+Science+%26+Business+Media.&ots=fO67L8S8SW&sig=xFnJ1ux66H5qt>

Burton, E. (2002). Measuring urban compactness in UK towns and cities. Environment and Planning B: Planning and Design, 29(2), 219-250.

<https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1068/b2713>

Cai, J., Huang, B., & Song, Y. (2017). Using multi-source geospatial big data to identify the structure of polycentric cities. Remote Sensing of Environment, 202, 210-221

https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S034425717302985?casa_token=3f6SFxd9JLcAAAAA:ZlmcroKv-EFc6xwsOUXuywIK0uuAHNwHisU3ugvdcaBpu0-HUG65Oxjce1O5BueZVTCxWNjCbs

Dantzig, G. B., & Saaty, T. L. (1973). Compact city: a plan for a liveable urban environment. WH Freeman.

Alqhatani, M. (2014). Sustainable transport and urban form: modelling the shift from a monocentric private transport-oriented city to a polycentric public transport-oriented city.

<https://www.semanticscholar.org/paper/Sustainable-transport-and-urban-form%3A-modelling-the-Alqhatani/341e1aa7ecabb0b4bd817efc70f1bbc767c14e23>

ANABTAWI, S., DE VRIES, W. T., MASUM, F., ESPINOZA, J., & GRAEFEN, C. (2016). SCALING UP COMPACT CITY DEVELOPMENT STRATEGIES—A SOLUTION TO COPE WITH URBAN SPRAWL IN DEVELOPING COUNTRIES?

https://www.researchgate.net/profile/Walter-De-Vries/publication/299087463_Scaling_up_compact_city_development_strategies_-A_solution_to_cope_with_urban_sprawl_in_developing_countries/links/56eeb1bc08aea35d5b9a05a8/Scaling-up-compact-city-development-strategies-A-solution-to-cope-with-urban-sprawl-in-developing-countries.pdf

Anas, A., Arnott, R., & Small, K. A. (1998). Urban spatial structure. Journal of economic literature, 36(3), 1426-1464.

https://www.jstor.org/stable/2564805?casa_token=L4A1ZvGOUpAAAAA%3A4Z6uY4RyiLL_3NQkd_svZitvL9k52ko_eYgJNthgHBbjkfZmgmgsu_0G0YbeLioijFeeaAW3KEIU6TGHwF2jrECAibo7brHqFeHNzZmIo_9cIw8yq6eK&seq=1#metadata_info_tab_contents

Angel, S., & Blei, A. M. (2016). The spatial structure of American cities: The great majority of workplaces are no longer in CBDs, employment sub-centers, or live-work communities. Cities, 51, 21-35.

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0264275115300238>

Arribas-Bel, D., Nijkamp, P., & Scholten, H. (2011). Multidimensional urban sprawl in Europe: A self-organizing map approach. Computers, Environment and Urban Systems, 35(4), 263-275.

https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0198971510000992?casa_token=Yj9LLNUv0KYA AAAA:YVTUIESBhcYhBNvXBW9Mes52L29mOHmX9gh6U_1bn4eiy97Wmq4ILBh2sK2aCef5X0k9aTmcoeA

Artmann, M., Kohler, M., Meinel, G., Gan, J., & Ioja, I. C. (2017). How smart growth and green infrastructure can mutually support each other—A

<https://www.semanticscholar.org/13d34c3f/ycentric+metropolis:+learning+from+mega-city+regions+in+Europe.+Routledge.&ots=if3D8r1a0&sig=UIHXjjo0c3mZFtDXD1c5TcdQ0-U#v=onepage&q=false>

Jun, M. J. (2020). The effects of polycentric evolution on commute times in a polycentric compact city: A case of the Seoul Metropolitan Area. *Cities*, 98, 102587.

<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0264275118317207>

Lee, J. H., & Lim, S. (2018). The selection of compact city policy instruments and their effects on energy consumption and greenhouse gas emissions in the transportation sector: The case of South Korea. *Sustainable cities and society*, 37, 116-124.

https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S210670717302639?casa_token=gz7mAe_G0aIAAA:ofVDV6Mr-m96mWd6EiNkHxi2Xlq-AaGzSRj8Ja1TZg4to7nlBzGABGA-EO4dnw9FcmB5j7MUuks

Legras, S., & Cavaillès, J. (2012). Urban form and sustainable development. *Urban form and sustainable development* (2012).

<https://hal.inrae.fr/hal-02803540>

Li, Y., Xiong, W., & Wang, X. (2019). Does polycentric and compact development alleviate urban traffic congestion? A case study of 98 Chinese cities. *Cities*, 88, 100-111.

<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S026427511830619X>

Lin, D., Allan, A., Cui, J., & McLaughlin, R. (2012). The effects of polycentric development on commuting patterns in metropolitan areas. *Regional Studies Association*.

https://www.regionalstudies.org/wpcontent/uploads/2018/07/Dong_Lins_Final_Paper_for_RSA_Beijing_Global_Conference_of.pdf

Liu, X., Derudder, B., & Wang, M. (2018). Polycentric urban development in China: A multi-scale analysis. *Environment and Planning B: Urban Analytics and City Science*, 45(5), 953-972.

<https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/2399808317690155>

Liu, Y., Fan, P., Yue, W., Huang, J., Li, D., & Tian, Z. (2019). Assessing polycentric urban development in mountainous cities: the case of Chongqing Metropolitan Area, China. *Sustainability*, 11(10), 2790.

<https://www.amazon.com/Compact-City-Liveable-Urban-Environment/dp/0716707942>

Dieleman, F. M., Dijst, M. J., & Spit, T. (1999). Planning the compact city: the Randstad Holland experience. *European Planning Studies*, 7(5), 605-621.

<https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/0965319908720541>

Farid, K. (2011). Urban sprawl Vs urban renewal: What role for Town and Country planning instruments in ensuring sustainable cities? Case of Algeria. *Procedia Engineering*, 21, 760-766.

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877705811049095>

Frenkel, A., & Ashkenazi, M. (2008). Measuring urban sprawl: how can we deal with it? *Environment and Planning B: Planning and Design*, 35(1), 56-79.

<https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1068/b32155>

Fujita, M., Krugman, P. R., & Venables, A. (1999). The spatial economy: Cities, regions, and international trade. MIT press.

[https://books.google.com/books?hl=en&lr=&id=07Mzawou-8EC&oi=fnd&pg=PR11&dq=26.%09Fujita,+M.,+Krugman,+P.+R.,+%26+Venables,+A.+\(1999\).+The+spatial+economy:+Cities,+regions,+and+international+trade.+MIT+press.&ots=LK3Zcn1K6K&sig=4sQvnqPoMtwsZUe0dzOErbkmCI#v=onepage&q=26.%09Fujita%2C%20M.%2C%20Krugman%2C%20P.%20R.%2C%20%20M.%2C%20Venables%2C%20A.%20\(1999\).%20The%20spatial%20economy%3A%20Cities%2C%20regions%2C%20and%20international%20trade.%20MIT%20press.&f=false](https://books.google.com/books?hl=en&lr=&id=07Mzawou-8EC&oi=fnd&pg=PR11&dq=26.%09Fujita,+M.,+Krugman,+P.+R.,+%26+Venables,+A.+(1999).+The+spatial+economy:+Cities,+regions,+and+international+trade.+MIT+press.&ots=LK3Zcn1K6K&sig=4sQvnqPoMtwsZUe0dzOErbkmCI#v=onepage&q=26.%09Fujita%2C%20M.%2C%20Krugman%2C%20P.%20R.%2C%20%20M.%2C%20Venables%2C%20A.%20(1999).%20The%20spatial%20economy%3A%20Cities%2C%20regions%2C%20and%20international%20trade.%20MIT%20press.&f=false)

Griffin, B. A. Eibner, C. Bird, C. E. Jewell, A. Margolis, K. Shih, R. & Escarce, J. J. (2013). The relationship between urban sprawl and coronary heart disease in women. *Health & place*, 20, 51-61.

<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S1353829212001943>

Habitat, U. N. (2014). Urban patterns for a green economy leveraging density. Nairobi: UNON Publishing Services.

<https://unhabitat.org/leveraging-density-urban-patterns-for-a-green-economy>

Hall, P. G., & Pain, K. (Eds.). (2006). the polycentric metropolis: learning from mega-city regions in Europe. Routledge.

[https://books.google.com/books?hl=en&lr=&id=UYb6Kfgo8O8C&oi=fnd&pg=PR1&dq=29.%09Hall,+P.+G.,+%26+Pain,+K.+\(Eds.\).+\(2006\).+the+pol](https://books.google.com/books?hl=en&lr=&id=UYb6Kfgo8O8C&oi=fnd&pg=PR1&dq=29.%09Hall,+P.+G.,+%26+Pain,+K.+(Eds.).+(2006).+the+pol)

https://www.jstage.jst.go.jp/article/jaabe/4/2/4_2_33_9/_article/-char/ja/

Sat, A. N. (2018). Monocentric or polycentric?: Defining morphological structure of Nuts-2 regions of Turkey from 2000 to 2016. *Geographica Pannonica*, 22(1), 1-13.

<https://aseestant.ceon.rs/index.php/geopan/article/view/15726>

Shirazi, M., & Falahat, S. (2012). Compact urban form, question or solution? Examining the compact city in the Middle Eastern context: Challenges and opportunities. *International Journal of Urban Sustainable Development*, 4(2), 246-259.

<https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/1946138.2012.694817>

Sun, B., Han, S., & Li, W. (2020). Effects of the polycentric spatial structures of Chinese city regions on CO₂ concentrations. *Transportation Research Part D: Transport and Environment*, 82, 102333.

https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S1361920919304122?casa_token=d15gzCGbrLUAAAAA:bG9-WcYjuRwheD-ufm1m22oeLjNInoZzUu2uOq_Y1a6Tp6vu4IWZ-qJaL97txs1AW2d_CA-lSDw

Sun, T., & Lv, Y. (2020). Employment centers and polycentric spatial development in Chinese cities: A multi-scale analysis. *Cities*, 99, 102617.

<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0264275119301763>

Tao, J., Wang, Y., Wang, R., & Mi, C. (2019). Do Compactness and Poly-Centricity Mitigate PM10 Emissions? Evidence from Yangtze River Delta Area. *International journal of environmental research and public health*, 16(21), 4204.

<https://www.mdpi.com/1660-4601/16/21/4204>

Tappert, S., Klöti, T., & Drilling, M. (2018). Contested urban green spaces in the compact city: The (re-) negotiation of urban gardening in Swiss cities. *Landscape and urban planning*, 170, 69-78.

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0169204617302001>

Veneri, P. (2010). Urban polycentricity and the costs of commuting: Evidence from Italian metropolitan areas. *Growth and Change*, 41(3), 403-429.

https://onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1111/j.1468-2257.2010.00531.x?casa_token=e-

<https://www.mdpi.com/2071-1050/11/10/2790>

Liu, Z., & Liu, S. (2018). Polycentric development and the role of urban polycentric planning in China's mega cities: An examination of Beijing's metropolitan area. *Sustainability*, 10(5), 1588.\

<https://www.mdpi.com/2071-1050/10/5/1588>

Maier, G., Franz, G., & Schrock, P. (2006). Urban Sprawl. How Useful Is This Concept?

<https://www.econstor.eu/handle/10419/118229>

Manole, S. D., Tache, A., & Popescu, O. (2018). Evaluating the Romanian polycentricity using the Functional Urban Areas determined on the basis of statistical indicators. *Romanian Statistical Review Supplement*, 66(2), 159-177.

<https://ideas.repec.org/a/rsr/supplm/v66y2018i2p159-177.html>

Olsvold, H. (2018). Polycentric development in the Greater Oslo Region-An analysis of population development and commuting patterns between 2001 and 2015 (Master's thesis).

<https://www.duo.uio.no/handle/10852/66834?locale-attribute=en>

Overman, H. G., Puga, D., & Turner, M. A. (2001). Describing Urban Sprawl: Evidence from remote-sensing imagery. Retrieved Sep, 27, 2011.

<https://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.197.7933&rep=rep1&type=pdf>

Patacchini, E., & Zenou, Y. (2009). Urban sprawl in Europe. *Brookings-Wharton Papers on Urban Affairs*, 2009(1), 125-149.

https://www.jstor.org/stable/25609561?casa_token=zvyleGioIPIAAAAA%3AiKwcGegZszYVGflzcNpIdZqytdIL68-3cWnZ04-r8Z0hjrGuzpk3jYOKYUnq3pyb65Fmy0lAbYMjPHJNMb8ez8myauJkV_k-vdkqL3apjTjHf8XZUKz&seq=1#metadata_info_tab_contents

Pozoukidou, G., & Ntiriankos, I. (2017). Measuring and assessing urban sprawl: A proposed indicator system for the city of Thessaloniki, Greece. *Remote Sensing Applications: Society and Environment*, 8, 30-40.

<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S2352938516301161>

Roychansyah, M. S., Ishizaka, K., & Omi, T. (2005). Considerations of Regional Characteristics for Delivering City Compactness. *Journal of Asian Architecture and Building Engineering*, 4(2), 339-346.

Zhang, T. (2000). Land market forces and government's role in sprawl: The case of China. Cities, 17(2), 123-135.

https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pi_i/S026427510000007X

Zhang, T., Sun, B., Li, W., Dan, B., & Wang, C. (2019). Polycentricity or dispersal? The spatial transformation of metropolitan Shanghai. Cities, 95, 102352.

https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pi_i/S0264275118316093

Oueslati, W., Alvanides, S., & Garrod, G. (2015). Determinants of urban sprawl in European cities. Urban Studies, 52(9), 1594-1614.

<https://journals.sagepub.com/doi/full/10.1177/0042098015577773>

Jenks, M., Burton, E., & Williams, K. (1996). The Compact city. London: E & FN Spon.

<https://www.taylorfrancis.com/books/mono/10.4324/9780203362372/compact-city-elizabeth-burton-mike-jenks-katie-williams>

Lee, S., An, Y., & Kim, K. (2017). Relationship between transit modal split and intra-city trip ratio by car for compact city planning of municipalities in the Seoul Metropolitan Area. Cities, 70, 11-21.

https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pi_i/S026427511630484X

ThuPeUAd4AAAAA%3A2NoUKwY3zKDhLW2eIWTHPnAMSS0mdg0RNtPTw-wvzW_U0Qs1C61SIJvxC2p4EmIYNhbIsVm2Oo0-iR4-

Wang, T., Yue, W., Ye, X., Liu, Y., & Lu, D. (2020). Re-evaluating polycentric urban structure: A functional linkage perspective. Cities, 101, 102672.

https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pi_i/S0264275119318724

Weisbrod, G., Vary, D., & Treyz, G. (2003). Measuring economic costs of urban traffic congestion to business. Transportation research record, 1839(1), 98-106.

<https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.3141/1839-10>

Yang, W., & Cao, X. (2018). Examining the effects of the neighborhood built environment on CO₂ emissions from different residential trip purposes: A case study in Guangzhou, China. Cities, 81, 24-34.

https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pi_i/S0264275117308612

Yue, W., Liu, Y., & Fan, P. (2010). Polycentric urban development: the case of Hangzhou. Environment and planning A, 42(3), 563-577.

<https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1068/a42116>

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی